

અક્ષરાતીત
ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના
પ્રાદુર્ભાવની
મહામંગલ શ્રી રામ નવમીએ
શ્રીહરિને
ધન્યભાવે સાષ્ટાંગ વંદન !

સ્વામિશ્રીજી

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ મંદિરજી, વેમાર : પ્રત્યક્ષ ભગવાનના સ્વરૂપ વિશે અનન્ય નિષ્ઠાનો દશાબ્દી પાટોત્સવ !

ત્રૈ સુદ નવમી, ૨૬ માર્ચ-શ્રીહરિના પ્રાદુર્ભાવની ૨૪૬મી મંગલ તિથિ ! શ્રી હરિકૃષ્ણ, શ્રી ઘનશ્યામ સ્વરૂપે છપૈયા તીર્થમાં અને શ્રી અયોધ્યાજીમાં પ્રભુએ દિવ્ય બાળલીલાઓ કરી. અગિયાર વર્ષની ઉંમરે ગૃહત્યાગ કરી વર્ણવિશ ધારી પ્રભુએ પુણ્યભૂમિ ભારતનાં તીર્થાટન કર્યાં. અઢાર વર્ષની ઉંમરે ઉદ્ભવજીના અવતારરૂપ શ્રી રામાનંદ સ્વામી સાથે તેઓનું મિલન થયું. અને ઓગણીસ વર્ષે ગુરુદેવ શ્રી રામાનંદ સ્વામીશ્રીએ શ્રીહરિને સત્સંગ ધુરા સોંપી, ગુરુગાદી પર બિરાજમાન કરી શ્રી સહજાનંદ સ્વામી નામાભિધાન કર્યું.

તે પછીના માત્ર ત્રીસ વર્ષના સમયગાળા દરમિયાન અક્ષરાતીત પરબ્રહ્મ તત્ત્વ શ્રીહરિ સહજાનંદ સ્વામીએ આ પૃથ્વી પર અભૂતપૂર્વ, અલૌકિક, અતિ દિવ્ય યુગકાર્યો રૂપી અનેક કૃપાશિષ વરસાવ્યાં : ‘ૐ સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્ર ઉદ્ઘોષ, સનાતન વૈદિક પરંપરાના ભાગરૂપ શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય-સત્સંગ-સમાજના ઉદ્ભવ અને પ્રસાર, છ શિખરબદ્ધ ભવ્ય મંદિરોનાં નિર્માણ, સદ્શાસ્ત્રોનાં પ્રાગટ્ય-પ્રકાશન, પરમ દિવ્ય તેજસ્વી ૫૦૦ પરમહંસ સંતોનાં અણમોલ વરદાન; અને તે સૌના પ્રાણરૂપ અનાદિ અક્ષરબ્રહ્મના તત્ત્વને ધારણ કરનારા મૂળ અક્ષરમૂર્તિ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની ઓળખાણ કરાવી, શ્રીહરિએ અક્ષરપુરુષોત્તમની શાશ્વત પ્રગટની ઉપાસનાનાં સ્થાપન, ઉદ્ઘોષ અને ‘શ્રી વચનામૃત’ જેવાં સદ્શાસ્ત્રો દ્વારા તે ઉપાસનાનાં પ્રવર્તન કર્યાં.

આ દષ્ટિએ પ્રભુ શ્રી સહજાનંદ સ્વામીએ આ પૃથ્વી પર એક આધ્યાત્મિક ઉત્કાંતિ આણી. ચારેય વેદ, સર્વ ઉપનિષદો, અઢાર પુરાણ અને શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા પ્રબોધિત દિવ્ય, ગહન, પરમ જ્ઞાનને જનસામાન્યનાં જીવનમાં સહજ બનાવવાના રાજમાર્ગરૂપી શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના દ્વારા શ્રીહરિએ ગુણાતીત સાધુના યોગે મોક્ષદ્વારની પ્રતીતિ કરાવી. પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમ તત્ત્વના ધારક ગુણાતીત અક્ષરરૂપ સાધુ દ્વારા પ્રભુ સ્વયં આ ધરાતલ પર સદાય પ્રગટ અને પ્રત્યક્ષ રહેશે તેવા શ્રીહરિનું અભય વરદાન એ આપણાં સૌ પર અને આવનારી સર્વ મુમુક્ષુ જીવ-પ્રાણીમાત્રની ભવિષ્યની પેઢીઓ પર શ્રીહરિની અપાર કરુણાસભર કૃપાશિષ છે.

શ્રીહરિની આ કરુણાસભર કૃપાશિષ બ્રહ્મસ્વરૂપે સર્વશ્રી ભગતજી મહારાજ, શ્રી કૃષ્ણજી અદા, શ્રી જાગા સ્વામી, શ્રી શાસ્ત્રીજી મહારાજ, શ્રી યોગીજી મહારાજ, શ્રી કાકાજી મહારાજ, શ્રી પપ્પાજી મહારાજ, શ્રી હરિપ્રસાદ સ્વામીજી મહારાજ, શ્રી અક્ષરવિહારી સ્વામીજી મહારાજ, શ્રી ગુરુજી મહારાજ, શ્રી પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી મહારાજ સહિત અનેક ગુણાતીત સંતપરંપરા દ્વારા જીવંત રહી છે.

આપણાં સૌ માટે પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજી આજે આ જ ગુણાતીત સંતપરંપરાના પ્રત્યક્ષ ભગવદ્ સ્વરૂપ ગુણાતીત સંત છે.

ભગવાનના પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપના મહિમાને સમજાવતાં સ્વયં પ્રભુ શ્રીજી મહારાજે ‘વચનામૃત ગઢડા પ્રથમ ૯’માં કહ્યું કે, “...જે પ્રત્યક્ષ ભગવાનને વિશે દઢ નિષ્ઠારાખે છે અને તેને દર્શને કરીને જ પોતાને પરિપૂર્ણ માને છે અને બીજું કંઈ નથી ઈચ્છતો, તેને તો ભગવાન પોતે બળાત્કારે પોતાના ધામને વિષે જે પોતાનાં ઐશ્વર્ય છે અને પોતાની મૂર્તિઓ છે તેને દેખાડે છે, માટે જેને ભગવાનને વિષે અનન્ય નિષ્ઠા હોય તેને પ્રત્યક્ષ ભગવાન વિના બીજું કંઈ ઈચ્છવું નહીં.”

આજે પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમ શ્રીહરિની કૃપા, અનાદિ અક્ષરબ્રહ્મ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીના આશીર્વાદ અને શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ તત્ત્વના ધારક સર્વ ગુણાતીત સ્વરૂપોનાં પ્રાર્થના, સંકલ્પ અને જાતનનાં ફળ સ્વરૂપે ભગવાનના પ્રત્યક્ષ-પ્રગટ સ્વરૂપ વિશે શ્રીજી મહારાજે ‘વચનામૃત’માં સમજાવી છે તેવી નિષ્ઠા ધરાવતો સત્સંગસમાજ વિકસી રહ્યો છે.

૨૨-૨૩ માર્ચે અનુપમ મિશન પ્રેરિત ઉપાસના ધામ, વેમારમાં પ્રગટ શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ મંદિરજીનો પાટોત્સવ એ ભગવાનના પ્રત્યક્ષ ગુણાતીત ગુરુહરિ સાહેબજી પ્રતિ આવી અનન્ય નિષ્ઠા અને પરિપૂર્ણતાની અનુભૂતિનો દશાબ્દી પાટોત્સવ પર્વ છે. પૂજ્ય ચંદ્રકાંતભાઈ-પૂજ્ય શીલાબહેન, પૂજ્ય શંકરદાદા, પૂજ્ય ગોવિંદદાદા, પૂજ્ય મનુદાદા, પૂજ્ય મનીષદાદા, પૂજ્ય બલિભાઈ, પૂજ્ય મૂકેશભાઈ, પૂજ્ય સમીરભાઈ જેવાં વેમાર બાર ગામ, કાનમ-વડોદરાના ત્રિભુવન પ્રદેશના સૌ એકાંતિક સંતો, અક્ષરમુક્તોનાં જીવનમાં ‘વચનામૃત’ ગઢડા પ્રથમ-૯માં શ્રીજી મહારાજે સમજાવી તેવી ભાવનાના પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ ગુરુહરિ સાહેબજી વિશેની અનન્ય નિષ્ઠાના આ ઉત્સવને આવો, સૌ હૃદયના ભાવથી વધાવીએ ! ગુરુહરિને રાજી કરીએ !

~ સાધુ મનોજદાસ

બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજ અને સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રાગટ્યપર્વે રંગોત્સવે રેલાયો સેવા-માહાત્મ્યનો રંગ... સર્વ પ્ર ભક્તિ ઉમંગ !

ફાગણ માસ આવ્યો... સાહેબજીના પ્રાગટ્ય ઉત્સવનો આનંદ લાવ્યો ! આ આનંદની ઉજવણી ૧થી ૪ માર્ચ ૨૦૨૬ દરમિયાન તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી ખાતે અત્યંત ભક્તિભાવે કરવામાં આવી. સૌ સંતોનાં હૈયે વિશેષ ભક્તિ-ઉમંગ હતો, જે તેઓ દ્વારા શરૂ કરાયેલ પૂર્વતૈયારીઓમાં સહજ અનુભવાયો. સુનિયોજિત પૂર્વ આયોજનમાં સૌ લાગી ગયા. સેવક ભક્તો પણ આ આયોજનને સાકાર સ્વરૂપ આપવા પધારી ગયા. સાધુ પૂ. સંદીપદાસજીનાં માર્ગદર્શને વિશાળ મંડપ તૈયાર કરાયો અને તેમાં સાધુના ૩૦ ગુણોનું વર્ણન શાસ્ત્રોએ કર્યું છે તેનો અનુભવ સંતભગવંત સાહેબજીનાં જીવનમાં થાય છે તેનું દર્શન કરાવતું રંગબેરંગી રમ્ય સુશોભન સાધુ પૂ. રમેશદાસજી ઝા અને માણાવદરના સંતોનાં નેતૃત્વ હેઠળ સંપન્ન થયું. સાધુ પૂ. પરેશદાસજી અને યુવાનો દ્વારા પરિસરને ધ્વજ, તોરણ, ઘજા-પતાકા, બેનર્સ, સૂત્રોના સમન્વયથી રંગ અને રોશનીથી મનોહર રીતે સજાવી દેવાયું. સાધુ પૂ. યજ્ઞેશદાસજી અને રસોડાની ટીમ દ્વારા સૌના અલ્પાહાર અને મહાપ્રસાદની અદ્ભુત વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. સાધુ પૂ. સુરેશદાસજી અને પૂ. અનીલદાસજીએ પાર્કિંગની વ્યવસ્થા અદ્ભુત રીતે ગોઠવી દીધી. સાધુ પૂ. પંકજદાસજીએ સર્વત્ર નિમંત્રણ મોકલી આપ્યાં. સાધુ પૂ. નિખિલદાસજી અને ટીમ દ્વારા પધારનાર સૌ ભક્તો માટે સરસ ઉતારાવ્યવસ્થા કરવામાં આવી. ભક્તોના આગમનની આતુરતા હતી અને સદ્ગુરુ સંતોનાં માર્ગદર્શને ચાર દિવસોનો અદ્ભુત કાર્યક્રમ ઘડાયો હતો ! સાધુ પૂ. મૂકેશદાસજીએ વિડીયો ટીમ સાથે, પૂ. ઉત્પલદાસજીએ વેબકાસ્ટિંગ ટીમ સાથે અને સાધુ પૂ. સૌમ્યદાસજીએ સાઉન્ડ સિસ્ટમની ટીમ સાથે સુપેરે આયોજન કરી દીધાં. આમ જ, સ્વાગત, બેઠક, સભાસંચાલન, સંગીત, ટ્રાન્સપોર્ટ, પાર્કિંગ આદિ સઘળા વિભાગોની બધી જ વ્યવસ્થાઓ ખૂબ ચીવટતાપૂર્વક કરી દેવામાં આવી. સાધુ પૂ. શ્રેયસદાસજી, સાધુ પૂ. નીરવદાસજી દ્વારા બધા જ વિભાગોની વ્યવસ્થાઓ કરવા પૂરક સુવિધાઓ પૂરી પાડવામાં આવી અને જુદી જુદી એજન્સીઓના માણસો સાથે સુમેળતા સાધી કાર્ય સંપન્ન કરાવ્યાં.

ઉત્સવ નિમિત્તે સંતો દ્વારા પ્રત્યેક પ્રદેશના ભક્તો સંતભગવંત સાહેબજી પ્રતિના ભાવને સર્જનશીલતા સાથે પ્રસ્તુત કરી ભક્તિ અદા કરી શકે તે હેતુથી 'મંડળથી મંદિર સુધી' પ્રદર્શનીનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. ભક્તોને વિવિધ વિષય અપાયા અને તે મુજબ સૌ કોઈ પોતપોતાના પ્રદેશના મુકતો સાથે મળીને સેવામાં જોડાઈ ગયાં. જે-તે પ્રદેશના ભક્તો પોતાની કૃતિ પોતાના મંડળ કે પ્રદેશમાં તૈયાર કરે અને બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી લાવીને પ્રદર્શિત કરે તેવાં આયોજનના ભાગરૂપે સૌ સંપ, સુહૃદભાવ અને એકતા જાળવી પોતપોતાનાં મંડળોમાં ભક્તો સાથે સેવામાં લાગી ગયાં. સર્વત્ર થતી આવી સેવા-ભક્તિને પરિણામે સદ્ગુરુ સંતોનાં હૈયે અપાર સંતોષ અને આનંદ હતો. આવો ભક્તિભાવ લઈને ઉત્સવમાં જોડાવા સૌ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પધાર્યા. ૧ માર્ચ ૨૦૨૬ના રોજ 'મંડળથી મંદિર સુધી' પ્રદર્શનીનાં મુકતાર્પણની સુંદર સભા યોજાઈ.

‘મંડળથી મંદિર સુધી’ પ્રદર્શનીનાં મુક્તાર્પણ

આશીર્વાન : સંતભગવંત સાહેબજી

ઉત્સવ પ્રારંભે સંતો દ્વારા પુષ્પહારરૂપી હૃદયવંદના અર્પણ

આશીર્વાન : પ.પૂ. અશ્વિનદાદા

સૌ કોઈ તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિની પવિત્રતા, દિવ્યતા અને શોભાથી ગદ્ગદિત થઈ ગયાં. સમયસર સૌ સભામંડપમાં બિરાજ્યા. સદ્ગુરુ સંતોએ મંચ પર સ્થાન લીધાં અને કીર્તન-ભક્તિ અર્પણ થઈ. સભાનો પ્રારંભ પ્રદર્શનીની સેવામાં જોડાયેલા વિવિધ પ્રદેશના પ્રતિનિધિઓનાં અનુભવદર્શનથી કરવામાં આવી. સૌરાષ્ટ્ર-કચ્છ પ્રદેશના પ્રતિનિધિ બિરાજ ઝાલાવાડિયા, અમદાવાદ-ઉત્તર ગુજરાત પ્રદેશના પ્રતિનિધિ ભાર્ગવભાઈ ચાંગેદરા, ચરોતર પ્રદેશના પ્રતિનિધિ પુલિનભાઈ પંચાલે અદ્ભુત મહિમાગાન કર્યાં અને ભક્તોના સેવાભાવ તથા તે સૌના સર્જનહાર સંતભગવંત સાહેબજીના મહિમાભાવની હૃદયસ્પર્શી વાતો કરી. આવા મહિમાભાવ વ્યક્ત થઈ રહ્યા હતા તે દરમિયાન સંતભગવંત સાહેબજી પધાર્યા. સૌએ ખૂબ ઉમળકાથી તેઓને આવકાર્યા. વિવિધ ૮ પ્રદેશના પ્રતિનિધિઓ, મંચસ્થ ભક્તો, સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોએ દીપપ્રાગટ્ય કરી આ ઉત્સવ અને પ્રદર્શનીનાં ઉદ્ઘાટન કર્યાં.

‘સ્વ’કેન્દ્રી જીવનને સંતની આજ્ઞાથી પ્રભુનિયંત્રિત જીવન બનાવવા સંતભગવંત સાહેબજી આપણને સેવા-ભક્તિમાં જોડે છે તેમ જણાવી સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ અદ્ભુત આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યાં. સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા અને સૌ ભક્તોને તેમની સેવા-ભક્તિ અને ઉપસ્થિતિ બદલ ખૂબ અભિનંદન પાઠવ્યાં. ભારે ખમ થઈને નહીં, પણ હલકાંકૂલ બનીને ભક્તિ કરવી-તે વાતને અદ્ભુત રીતે સમજાવી. શારીરિક બળ, મનોબળ અને આધ્યાત્મિક બળથી સશક્ત બની હરિબળથી હઠ, માન અને ઈર્ષ્યાના ભાવથી રહિત થવાનો માર્ગ બતાવ્યો. ત્યારબાદ પ્રદર્શની સ્થળે સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતો પધાર્યા. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. રતિકાકાના વરદ્ હસ્તે રિબિન છોડી, કુળ્યાઓને મુક્ત ગગનમાં છોડી પ્રદર્શનીના મુક્તાર્પણ કરાયા. પ્રત્યેક પ્રદેશની પ્રસ્તુતિને નિહાળી ખૂબ પ્રસન્નતા વરસાવી. સૌની સર્જનશક્તિ, સમર્પણ-ભક્તિની સરાલના કરી રૂડા આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

સભાસંચાલન : સાધુ પૂ. સરજુદાસજી

બિરાજ ઝાલાવાડિયા (સૌરાષ્ટ્ર-કચ્છ)

ભાર્ગવ ચાંગેદરા (અમદાવાદ)

પુલિનભાઈ પંચાલ (ચરોતર)

પ્રદર્શનીનાં મુક્તાર્પણ પ્રસંગે મંત્રપુષ્પાંજલિ અર્પણ

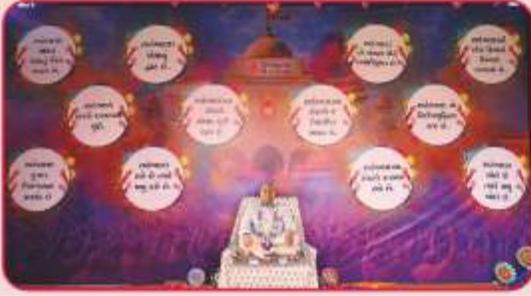
પ્રદર્શનીનાં મુક્તાર્પણ પ્રસંગે કુચ્છાઓ મુક્ત ગગનમાં લહેરાવ્યા

પ્રદર્શની : સૌરાષ્ટ્ર પ્રદેશ

પ્રદર્શની : કચ્છ પ્રદેશ

પ્રદર્શની : અમદાવાદ પ્રદેશ

બપોરે સૌ સંતો-ભક્તો-બાળકો, યુવાઓ અને વડીલો દ્વારા સદ્ગુરુ સંતોનાં સાંનિધ્યે 'યોગીપ્રસાદ'માં હોળીપર્વનો વિશેષ ફગવાનો પ્રસાદ તૈયાર કરવાની સમૂહ સેવા ધૂન કરતાં કરતાં ખૂબ ભાવથી કરવામાં આવી.

રાત્રે મહાપ્રસાદ બાદ સૌ ફરીથી 'યોગીપ્રસાદ' ખાતે એકત્ર થયાં અને શારદા મંદિર, નડિયાદના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા પ્રસ્તુત કરાયેલ અદ્ભુત સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ 'ભારત ભાગ્ય વિધાતા'નાં વિડીયોદર્શન કર્યાં. શ્રી સરદાર પટેલની ૧૫૦મી જન્મજયંતીના સંદર્ભે પ્રસ્તુત આ કાર્યક્રમમાં શાળાના ૩૬૦થી વધુ કલાકારોએ પોતાની કલાપ્રસ્તુતિથી સૌને મંત્રમુગ્ધ કરી દીધાં. આ કાર્યક્રમની પરિકલ્પના કરનાર સાધુ પૂ. સુનીલદાસજીનાં આ પ્રસંગે વિશેષ અભિવાદન કરવામાં આવ્યાં તેમજ આ કાર્યક્રમનાં લેખક તથા દિગ્દર્શક વેદકુમારીજી તેમજ પ્રદીપકુમારનાં ખેસ પહેરાવી વિશેષ અભિવાદન પણ કરાયાં અને સંત ભગવાંત સાહેબજીએ તેઓ પર પ્રસન્નતાના આશીર્વાદ વરસાવ્યા. ◆

પ્રદર્શની : મુંબઈ પ્રદેશ

પ્રદર્શની : સુરત પ્રદેશ

પ્રદર્શની : ચરોતર પ્રદેશ

પ્રદર્શની : વડોદરા પ્રદેશ

પ્રદર્શની : વેમાર-અંકલેશ્વર પ્રદેશ

બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજનો ૧૯૮મો પ્રાગટ્યોત્સવ

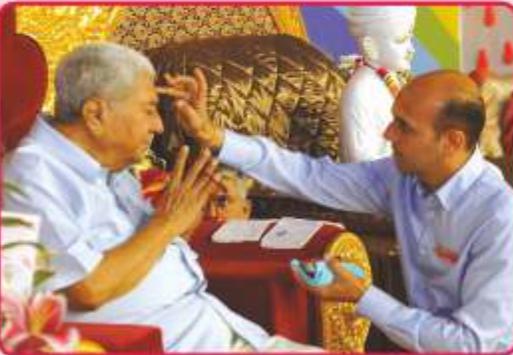
બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજના ૧૯૮મા પ્રાગટ્યોત્સવે સંતો દ્વારા પૂજન અને પુષ્પહારણી હૃદયભાવ અર્પણ

૨ માર્ચ ૨૦૨૬, હોળીના પરમ પાવન દિવસે સાંજે બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજનો ૧૯૮મો પ્રાગટ્યોત્સવ સંતભગવંત સાહેબજી, સદ્ગુરુ સંતો અને ગુણાતીત સમાજની વિવિધ સંસ્થાઓનાં પ્રતિનિધિ સંતો, સંત બહેનોની ઉપસ્થિતિમાં અત્યંત ભક્તિભાવે ઊજવવામાં આવ્યો. સાધુતાના કસબી બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. ભગતજી મહારાજના અપ્રતિમ મહિમાનાં દર્શન મુખ્યસભા મંડપમાં યોજાત સભામાં કરાવાયાં, જેમાં ખૂબ મોટી સંખ્યામાં ભક્તોએ હાજરી આપી ધન્યતા માણી. પૂજન-પુષ્પહાર અર્પણ દરમિયાન અનુપમ સૂરવૃંદના સંતો-ભક્તોએ શાસ્ત્રીજી મહારાજ રચિત ભગતજી મહિમાસ્તોત્રનાં ગાન કરી ભક્તિ અદા કરી.

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ સભા પ્રારંભે બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. ભગતજી મહારાજના દિવ્ય મહિમાની સરવાણી વલાવી અને દેહ ધરીને પૃથ્વી પર આવ્યા બાદ જીવન સાર્થક કરવાની વાત ભગતજી મહારાજના જીવનવૃત્તાંત અને ગુરુભક્તિના પ્રસંગો વર્ણવીને સમજાવી. ગુરુહરિને રાજી કરવાની પ્રેરણા આપતી ભગતજી મહારાજની જીવનભાવનાને અત્યંત સરળ છતાં અંતરને જાગ્રત કરી દે તે રીતે વ્યક્ત કરી. તેઓની ચોટદાર લાક્ષણિક શૈલીથી વહેતું અસરકારક જ્ઞાન સૌનાં હૃદય વીંધતું હતું. તેઓની પરાવાણી સાંભળી સૌ મંત્રમુગ્ધ થઈ ગયાં.

અનુપમ મિશનનાં દેશ-વિદેશનાં મંડળોના પ્રતિનિધિ ભક્તોએ ખૂબ ભાવથી તૈયાર કરેલ પુષ્પહાર, કલાત્મક કૃતિઓ, સ્મૃતિભેટ આદિ અર્પણ કરી ભક્તિ અદા કરી. આ પ્રસંગે અમેરિકાનાં ભક્તિવાન અક્ષરમુક્ત ડૉ. સ્મિતાબહેન દ્વારા રચિત કીર્તનોનું આલ્બમ 'સાહેબજી અનુપમ'નું મુક્તાર્પણ પૂ. ભરતભાઈ દ્વારા કરવામાં આવ્યું.

યોગી ડિવાઈન સોસાયટી, દિલ્હીથી પધારેલ સંતો પૈકી પૂ. રાકેશભાઈ શાહ દ્વારા પ્રાસંગિક મહિમાગાન થયાં, જેમાં તેઓએ સંતભગવંત સાહેબજીના મહિમાનાં અદ્ભુત ગાન વિવિધ પ્રસંગોનાં વર્ણન સાથે કર્યાં. અમેરિકાથી પધારેલ બિમલભાઈ શેઠ દ્વારા પણ પ્રાર્થના સાથે પ્રાસંગિક મહિમાગાન થયાં.

સંતભગવંત સાહેબજીનાં ભાવપૂજન

માહાત્મ્યગાન-આશીર્વાન : પૂ. અશ્વિનદાદા

સંતભગવંત સાહેબજીને પુષ્પહારણી ભાવાર્પણ

પૂ. રાકેશભાઈ શાહ (દિલ્હી)

પૂ. બિમલભાઈ શેઠ (પિથોરિયા-યુ.એ.સ.એ.)

પૂ. વિનુભાઈ નકારજા (યુ.કે.)

પૂ. વશીભાઈ (પવઈ)

યોગી ડિવાઈન સોસાયટી, પવઈથી પધારેલ પૂ. વશીભાઈએ સંતભગવંત સાહેબજી અને તેઓની ભગવા હૃદયની સાધુતાનો ખૂબ મહિમા ગાયો. અનુપમ મિશન, યુ.કે.ના પ્રમુખ વિનુભાઈ નકારજાએ મહિમાગાન કરી સંતભગવંત સાહેબજીની ગુણાતીત અવસ્થા, વિરાટ સ્વરૂપ અને દિવ્ય પ્રેમની ખૂબ સુંદર વાતો કરી.

શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને ભગતજી મહારાજના સંવાદ અને તે દ્વારા ગુણાતીત જ્ઞાન પ્રસારાવતું સુંદર કીર્તન 'માંગો માંગો ભગતજી આજ...' ગવાયું અને ત્યારબાદ સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા. હાલની વૈશ્વિક અશાંત પરિસ્થિતિમાં સર્વત્ર શાંતિ સ્થપાય અને સૌની સર્વ પ્રકારે રક્ષા થાય તેવી ભાવના વ્યક્ત કરી તેઓએ સામૂહિક ધૂન કરાવી. ગુણાતીત જ્ઞાનના પ્રકાશથી ઓજસ્વી બની સૌ ધન્યતા સાથે વિસર્જિત થયાં.

આશીર્દાન : સંતભગવંત સાહેબજી

કીર્તન આલ્ક્રમ-'સાહેબજી અનુપમ'નાં મુક્તાર્પણ

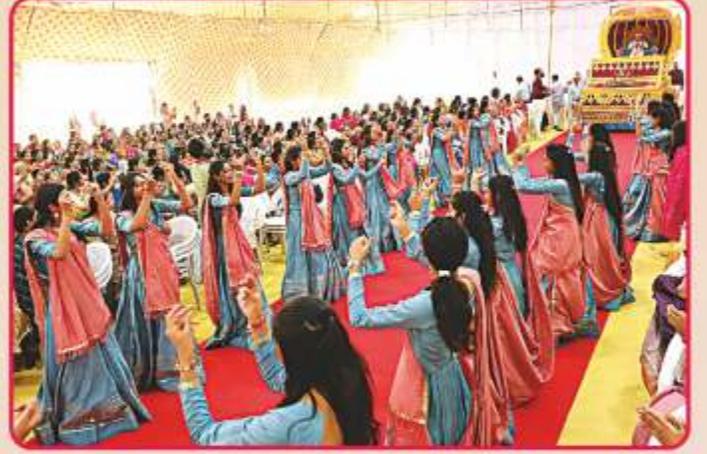
'મંડળથી મંદિર સુધી' પ્રદર્શનીના વ્યવસ્થાપક સંતોને આશીર્દાન

પ્રદર્શનીના વિવિધ પ્રદેશના પ્રતિનિધિઓને સ્મૃતિભેટ અર્પણ

સંતભગવંત સાહેબજીનો ૮૭મો પ્રાગટ્યોત્સવ

વિવિધ સુશોભિત કલાત્મક રથમાં બિરાજ સભામંડપમાં પધારતા સંતભગવંત સાહેબજીનાં નૃત્યભક્તિ સાથે યુવાઓ દ્વારા ભવ્ય સ્વાગત

આંખલડીના રતન, રુદ્રિયાની ઘડકન એવા સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૭મા પ્રાગટ્યદિનની માહાત્મ્યદર્શન સભા ૩ માર્ચ ૨૦૨૬, ધુળેટીના રોજ સવારે વિશાળ સભામંડપમાં યોજાઈ. આખો સભામંડપ ભક્તોની મેદનીથી છલકાયો. સૌ કોઈ સંતભગવંત સાહેબજીનાં દર્શનની આતુરતાથી રાહ જોઈ રહ્યાં હતાં. કીર્તન-ભક્તિ અર્પણ થઈ રહી હતી, સૌ સંતો અને મહાનુભાવો પધારી ગયા હતા ને ત્યારે જ સંતભગવંત સાહેબજી ભવ્ય અને કલાત્મક સુશોભિત રથમાં બિરાજમાન થઈને સભામંડપમાં પધાર્યા. યુવાનો-યુવતીઓએ ખૂબ જોશસભર નૃત્યભક્તિ સાથે તેઓનાં સ્વાગત કર્યાં અને

સાહેબજીને ઉમળકાભર ભાવવંદના

સંતભગવંત સાહેબજીને વિશિષ્ટ હારરૂપી હૃદયભાવ અર્પણ

વિવિધ પ્રદેશોના જોશીલા યુવાનો દ્વારા સંતભગવંત સાહેબજીને ગદ્ગદભાવે હૃદયવંદન !

સભાસંચાલન : સાધુ પૂ. પીટરદાસજી

ગુરુભક્તિની શૂરવીરતાને પ્રથમ વખત સપાખરૂંનાં ગાન દ્વારા પ્રસ્તુત કરવામાં આવી, જેમાં સભામંડપમાં ઉપસ્થિત સૌ ભક્તો જોડાયા અને ગૌરવપૂર્ણ સ્વાગત કર્યું. આ પ્રસંગે ગુણાતીત સમાજની વિવિધ સંસ્થાઓમાંથી સંતો, સંત બહેનો અને ભક્તો પધાર્યા અને સંતભગવંત સાહેબજી પ્રતિના આદરભાવ અને પ્રેમભાવ વ્યક્ત કર્યા. હરિધામ, સોખડાથી પૂ. પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી, પૂ. ત્યાગવદ્ધભ સ્વામીજી, પૂ. નિર્મળ સ્વામીજી અને સંતો, સાંકરદાથી પૂ. બાપુ સ્વામી અને સંતો, દિલ્હીથી પૂ. સુહૃદ સ્વામી અને સંતો તથા વ્રતધારી ભાઈઓ, પવઈથી પૂ. ભરતભાઈ, પૂ. વશીભાઈ અને વ્રતધારી સાધકો, ગુણાતીત જ્યોતથી પૂ. પદ્મબહેન, પૂ. શોભનાબહેન અને સંત બહેનો, ભક્તિઆશ્રમ, સોખડાથી પૂ. સૌજન્યબહેન અને સંત બહેનો આદિએ પધારી ભાવવંદના અર્પણ કરી.

મહિમાગાન : ડૉ. અભિજાતભાઈ શેઠ

સ્વાગત પ્રવચન : સાધુ પૂ. મનોજદાસજી

આ ઉપરાંત, ભચાઉથી પધારેલા ગવ્યસિદ્ધ વૈદરાજ શ્રી રુદ્રાંશજી મહારાજ, ગુજરાત સરકારના મંત્રીશ્રી રમણભાઈ સોલંકી, આણંદ મતવિસ્તારના સાંસદશ્રી મિતેશભાઈ પટેલ, નેશનલ મેડિકલ કમિશનના ચેરમેનશ્રી ડૉ. અભિજાતભાઈ શેઠ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના કુલપતિશ્રી ડૉ. નિરંજનભાઈ પટેલ, ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષશ્રી ભીખુભાઈ પટેલ, ચાંગા યુનિવર્સિટીના પ્રતિનિધિશ્રી ડૉ. એમ. સી. પટેલ, ભાઈકાકા યુનિવર્સિટીનાં પ્રમુખ શ્રી ગૌરીબહેન ત્રિવેદી, ચારુતર એજ્યુકેશન સોસાયટી-આણંદના મંત્રીશ્રી કે. ડી. પટેલ, સરદાર પટેલ એજ્યુકેશન સોસાયટી-બારડોલીના પ્રમુખશ્રી બાબુકાકા, ચારુતર આરોગ્યમંડળના મંત્રીશ્રી અમિતભાઈ પટેલ અને પૂર્વ મંત્રીશ્રી જાગૃતભાઈ

મહિમાગાન : શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ

મહિમાગાન : શ્રી રમણભાઈ સોલંકી

મહિમાગાન : પૂ. રુદ્રાંશજી મહારાજ

આશીર્વાન : પ. પૂ. પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી

ભટ્ટ, G.I.D.C. ઍસોસિયેશનના પ્રમુખશ્રી હેમાંગભાઈ પટેલ અને સભ્યો, આણંદ જિલ્લા ભા.જ.પ.ના પ્રમુખશ્રી સંજયભાઈ પટેલ, અન્ય મહાનુભાવો, દેશ-વિદેશના પ્રતિનિધિ ભક્તોની ઉપસ્થિતિ સૌના ઉમંગમાં વધારો કરી રહી હતી.

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ શબ્દોથી સૌનાં સ્વાગત કર્યાં અને 'શ્રી યોગીઆજ્ઞા મંત્રદીક્ષા' હીરક મહોત્સવ, ગુણાતીત સમાજની સ્થાપનાનાં ૬૦ વર્ષ, અનુપમ મિશનની સ્થાપનાનાં ૫૦ વર્ષની ઝાંખી કરાવી તેનાં આધ્યાત્મિક મહત્વને ઉજાગર કર્યાં. સંતોએ સંતભગવંત સાહેબજી અને મંચસ્થ સૌનાં પૂજન-પુષ્પહાર અર્પણ કરી અભિવાદન કર્યાં, ધન્યભાવ વ્યક્ત કર્યાં. ગુણાતીત સમાજની સૌ સંસ્થાઓના પ્રતિનિધિઓ તથા અન્ય સેવાભાવી સંસ્થાઓના પ્રતિનિધિઓ, ગણમાન્ય અતિથિઓ આદિએ પણ સંતભગવંત સાહેબજીને પુષ્પહાર અને સ્મૃતિભેટ સાથે હૃદયવંદના અર્પણ કરી.

અનુપમ મિશનના વિડીયો અને ઑડિયો પ્રકાશન વિભાગના સંતો દ્વારા તૈયાર કરાયેલ વિડીયો પ્રસ્તુતિ 'પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ સાહેબજી'નાં દર્શન કરી સૌ અભિભૂત થયાં. આ વિડીયોમાં સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રાગટ્યસ્થાનની લીલાઓ,

ભાવાર્પણ : હરિધામ-સોબડા

ભાવાર્પણ : યોગી ડિવાઈન સોસાયટી-દિલ્હી

ભાવાર્પણ : શ્રી ગુણાતીત જ્યોત-વલ્લભવિદ્યાનગર

ભાવાર્પણ : પૂ. શ્રી રુદ્રાંશજી મહારાજ (ભચાઉ)

ભાવાર્પણ : શ્રી રમણભાઈ સોલંકી-શ્રી સંજયભાઈ પટેલ

ભાવાર્પણ : બી.એ.પી.એસ. સ્વામિનારાયણ મંદિર-આણંદ

ભાવાર્પણ : સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી-વલ્લભવિદ્યાનગર

ભાવાર્પણ : ચારુતર વિદ્યામંડળ

શિક્ષણકાળનાં સંસ્મરણો, કર્મ યોગ ભક્તિ અને આધ્યાત્મિક જીવનના પ્રસંગોનાં વર્ણન કરાવી તેઓના બ્રહ્મસ્વરૂપપણાનાં અનુભવ-દર્શન સદ્ગુરુ સંતો, વડીલસંતોએ કરાવ્યાં.

પ. પૂ. પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજીએ પ્રાસંગિક મહિમાગાન કરતાં તેઓના સાહેબજી સાથેના યુવાનકાળનાં સંસ્મરણો યાદ કર્યાં અને સંતભગવંત સાહેબજીના દિવ્ય સ્વરૂપનાં દિવ્ય દર્શન કરાવ્યાં. યોગીબાપાની સેવામાં જોડાવા માટે સંતભગવંત સાહેબજીના પ્રેમના માધ્યમનું અકલ્પ્ય વર્ણન કર્યું. ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષશ્રી ભીખુભાઈ પટેલે પ્રાસંગિક ધન્યભાવ વ્યક્ત કર્યા. રાજ્યના અન્ન અને પુરવઠા વિભાગના મંત્રીશ્રી રમણભાઈ સોલંકીએ પ્રાસંગિક ઉદ્બોધન સાથે સંતભગવંત સાહેબજીના મહિમાગાન કરી નિરામય સ્વાસ્થ્ય માટે પ્રાર્થનાઓ કરી. ભચાઉથી પધારેલા પૂ. રુદ્રાંશજી મહારાજે સંતભગવંત સાહેબજીની પ્રેમમૂર્તિનું વર્ણન કર્યું અને સંતભગવંત સાહેબજીના શતાબ્દી મહોત્સવની જય બોલાવી આનંદ વ્યક્ત કર્યો. નેશનલ મેડિકલ કમિશનના ચેરમેનશ્રી

ભાવાર્પણ : ચારુતર આરોગ્ય મંડળ

ડૉ. અભિજાતભાઈ શેઠે પણ અનુભવદર્શન દ્વારા અદ્ભુત મહિમા ગાઈને વંદના ધરી.

સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ પ્રદાન કરી સાચું સુખ પ્રભુની મૂર્તિની સ્મૃતિમાં, ગુરુના શ્રી ચરણોમાં, તેઓની આજ્ઞાથી ભક્તોની મહિમાસભર સેવામાં રહ્યું છે તે સમજાવ્યું. પોતાના પ્રભુ અને ગુરુમાં અસ્તિત્વને વિસર્જિત કરી દેવાની વાત કરી ગુણાતીતભાવને પામવાનો માર્ગ તેઓએ પ્રશસ્ત કર્યો. મારાપણાનો ભાવ છોડવાની સાધના કરવા માટે બળ આપ્યાં અને સૌ વતી પ્રાર્થનાઓ કરી. નિર્બંધ સાધુમાં જોડાઈએ તો સઘળાં બંધનમાંથી છૂટી જવાય તેમ જણાવી અલૌકિક આશિષવર્ષા વરસાવી, જેમાં ભીના થઈને સૌ કોઈ ખૂબ આનંદિત થયાં. ◆

ભાવાર્પણ : સરદાર પટેલ ઍજ્યુકેશન સોસાયટી-બારડોલી

ભાવાર્પણ : અમેરિકાના ભક્તો

ભાવાર્પણ : ઈંગ્લેન્ડના ભક્તો

ભાવાર્પણ : ઑસ્ટ્રેલિયા-ન્યૂઝીલેન્ડના ભક્તો

ભાવાર્પણ : કેનેડાના ભક્તો

ભાવાર્પણ : દુબઈના ભક્તો

દિવ્ય આશીર્દાન : સંતભગવંત સાહેબજી

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના કથામંગલ

સંતભગવંત સાહેબજીની પ્રેરણા અને આજ્ઞાથી આ ચાર દિવસીય મહાપર્વ દરમિયાન સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી દ્વારા શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના કથામંગલનું પારાયણ કરવામાં આવ્યું. ૨ માર્ચના રોજ સવારે, ૩ માર્ચના રોજ સાંજે અને ૪ માર્ચના રોજ સવારે એમ કુલ ૩ સત્રમાં કુલ પાંચ અધ્યાયનાં પારાયણ થયાં. શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના પાંચ સિદ્ધાંતો તથા ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ અને સર્વે ગુણાતીત

સ્વરૂપો-શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, ભગતજી મહારાજ, શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ, કાકાજી, પપ્પાજી, પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, અક્ષરવિહારી સ્વામીજી, ગુરુજી-મુકુંદજીવન સ્વામીજી, પ્રેમસ્વરૂપ સ્વામીજી અને પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજીનાં જીવનદર્શન દ્વારા ઉપાસનાના સિદ્ધાંતોને જીવન-વર્તનમાં લાવવા પ્રેરણા આપી. તમામ ગુરુવર્યો પ્રતિની અપાર આદરભાવના પૂ. મનોજદાસજીની મહિમાસભર સરવાણીમાં વહેતી હતી. તેઓની પરાવાણીના શ્રવણે સૌને અનેરું સુખ પ્રાપ્ત થયું. ઉપાસનાના સિદ્ધાંતોને જીવન-આચરણમાં મૂકવાની પૂર્ણ સમજ આ પારાયણના માધ્યમથી સૌને મળી. તેઓના ભક્તિસભર સ્વર, મહિમાથી ભીનું હૈયું અને તેજસ્વી પ્રજ્ઞાના સમન્વયથી પ્રગટ થયેલ અદ્ભુત કથામૃત સૌ માટે ચિરસ્મરણીય સંભારણું બની રહ્યું. ભગવાન સર્વોપરી, કર્તા-હર્તા, તે પ્રભુ સદાય સાકાર, સદાકાળ સંત દ્વારા પ્રગટ, એવા સંતમાં પ્રીતિ અને પોતાને અક્ષરરૂપ તેમજ સૌને નિર્દોષ માની ભક્તિ કરવી તે ઉપાસનાના પાંચ ચરણને સુસ્પષ્ટ કર્યા, સમજાવ્યા. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ, ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, ભગતજી મહારાજ, શાસ્ત્રીજી મહારાજ, યોગીજી મહારાજ અને સંતભગવંત સાહેબજીના જીવનપ્રસંગોને સવિશેષ પ્રસ્તુત કર્યા. તેઓની ભીડાભક્તિ, સામર્થ્ય, શૂરવીરતા, દાસત્વ અને ગુરુભક્તિનાં અલૌકિક વર્ણન કર્યાં. પારાયણ દરમિયાન સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીની આવી મહિમાવંત પરાવાણીમાં સૌ સમયસર જોડાઈ જતાં અને મંત્રમુગ્ધ થઈ જતાં. વળી, પારાયણ દરમિયાન સંતભગવંત સાહેબજી પણ વચ્ચે વચ્ચે આશીર્વાદ આપતા અને આધ્યાત્મિક સમજણ સ્પષ્ટ કરતા. આ અલૌકિક સમન્વય સૌને અપાર સુખ દેતું. પ્રભુ અને પ્રભુસ્વરૂપોની લીલાઓનાં વર્ણન તેનાં આધ્યાત્મિક મહત્ત્વ સાથે સમજાવી સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ સૌને ખૂબ સુંદર લાભ આપ્યો. આધ્યાત્મિક ભાવના, ગુણાતીત સમજણને તેઓએ ખૂબ હૃદયસ્પર્શી રીતે પ્રગટ કરી, જેની અનુભૂતિ ઉપસ્થિત સૌને થઈ. સંપ્રદાયનો ઈતિહાસ, સત્સંગની ગરિમા અને ગુરુવર્યોનાં અનુપમ માહાત્મ્યને અંતરે અંકિત કરવાનો અનેરો મોકો સૌને મળ્યો. ભગવાનને રાજ કરવાની ભાવના, હૃદય ભગવાં કરવાની ભાવના સૌનાં હૈયે દૃઢ થઈ. શારીરિક બળ, મનોબળ, આત્મબળ, હરિબળ દ્વારા ગુરુભક્તિમાં, ગુરુના કાર્યમાં હોમાઈ જવા ખૂબ પ્રેરણા મળી. પ્રગટની ઉપાસનાની દૃઢતા, ગુરુની આજ્ઞાની અનિવાર્યતા અને સંતમાં પ્રીતિના સૈદ્ધાંતિક પાઠ તેઓએ પાકા કરાવ્યા. પૂ. મનોજદાસજીની આવી અપ્રતિમ ભક્તિને સંતભગવંત સાહેબજી અને સદ્ગુરુ સંતોએ ખૂબ પ્રસન્નતા સાથે બિરદાવી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. કથામૃતના અંતે સંતભગવંત સાહેબજી સહિત સભામંડપમાં ઉપસ્થિત સૌએ પોતાના સ્થાને ઊભા થઈને સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીને વધાવ્યા.

મહિમાગાન : શ્રી કમલેશભાઈ પટેલ

અંતિમ સત્રમાં રાજ્યમંત્રીશ્રી કમલેશભાઈ પટેલ પધાર્યા અને પ્રાસંગિક મહિમા ગાઈને સંતભગવંત સાહેબજી પ્રતિના આદર અને પ્રેમભાવને વ્યક્ત કર્યો. આણંદ જિલ્લાના ધારાસભ્ય શ્રી યોગેશભાઈ પટેલે પણ પધારી ભાવવંદના અર્પણ કરી. તેઓનાં વિશેષ અભિવાદન આ પ્રસંગે

શ્રી કમલેશભાઈ પટેલ-શ્રી યોગેશભાઈ પટેલનાં સન્માન

થયાં. સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવ્યા. શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાના સિદ્ધાંતોને જીવનમાં ઉતારવા બળ આપ્યું તેમજ, ‘મંડળથી મંદિર સુધી’ પ્રદર્શનીમાં સેવા કરનાર સૌ ભક્તોને બિરદાવ્યા. સદાય આધ્યાત્મિક સુખ, શાંતિ અને આનંદમાં રહેવાય, ભજન કરતાં કરતાં ક્રિયા કરવાની ટેવ પડાય તેવી સમજણ આપી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીની ભક્તિને પણ વધાવી. ચાર દિવસના આનંદની ધન્ય પળોને, સંતભગવંત સાહેબજીનાં દિવ્ય દર્શન અને સમાગમને, ઉત્સવ-માહાત્મ્યને હૈયે ભરી સૌ દિવ્ય ભાષું લઈને વિસર્જિત થયાં. ◆

॥ स्वामिश्री ॥

સંતભગવંત સાહેબજીની છે માહાભ્યસભર વાલી સદા...

શ્રી વચનામૃત ગઢડા મધ્ય ઝઝ : 'દેવી-આસુરી જીવનાં લક્ષણનું' નું નિરૂપણ.
૩૦ માર્ચ ૨૦૨૫, નિત્ય સભા, 'અક્ષરમહોલ', તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

શ્રીજી મહારાજે મુક્તાનંદસ્વામીને પૂછ્યું જે, જ્યારે કોઈક હરિભક્તનો અવગુણ આવે ત્યારે મોરે જેટલા તેમાં દોષ સૂઝતા હોય એટલા ને એટલા સૂઝે કે કાંઈ વધુ સૂઝે? પછી મુક્તાનંદસ્વામી બોલ્યા જે, અટકળે તો એમ જણાય છે જે, મોરે સૂઝતા એટલા ને એટલા સૂઝે છે.

આસુરીજીવને દૈવીજીવ એનાં લક્ષણ ક્યાં છે? આમ જોવા જઈએ તો રાવણ, કંસ, શિશુપાલ, દુર્યોધન, જરાસંઘ, કાળયવન, હિરણ્યકશ્યપ આ બધા આસુરી જીવો હતા અને અત્યારે પણ એવા ઘણા જીવો આસુરી હોય છે. તેઓ મારા-તમારા જેવા માણસો જ હોય છે, પણ આપણે ચિતરામણમાં જોઈએ તો રાવણને દસ માથાં, હિરણ્યકશ્યપને માથે શિંગાં હોય છે. ચિતરામણમાં તો તેઓને માણસથી જુદા-કેવા વિચિત્ર દેખાવવાળા આપણને બતાવ્યા છે! રાવણ માણસ જ હતા, રાજા હતા સાથે બેસ્ટ એડમિનિસ્ટ્રેટર પણ હતા. એમણે લંકાનું રાજ્ય એવું ચલાવ્યું કે લંકા સોનાની થઈ ગઈ. પાછા પ્રકાંડ પંડિત હતા, તપસ્વી હતા. તપશ્ચર્યા કરીને શંકર ભગવાનને રાજી કરી વરદાન લીધું હતું કે, કોઈથી મરું નહીં. પણ ત્યારે ભગવાને એક છટકબારી રાખી કે, તારી ડૂંટીમાં કોઈ બાણ મારશે તો મરી જઈશ, બાકી મરીશ નહીં.

તો પણ આ બધા અસુરો શાથી કહેવાયા? એક તો ભગવાનનો ઈનકાર કરે, ભગવાનના ભક્તોને હેરાન કરે, એટલું જ નહીં, સમાજમાં બધાંનું પડાવી લેવાની વૃત્તિ હોય. કોઈ માણસ દુઃખી થાય એમાં એ ખુશ થાય. કોઈ સારું કામ થતું હોય તો ઘોંચપરોણા કરે. આવાં જેનાં લક્ષણો હોય તો આપણે ઘણી વખત કહીએ છીએ કે, એ માણસ ગાંડો છે, અસુર છે. ગાંડો શાથી? કે એની બધી વાતો જ વિચિત્ર હોય. સમાજમાં એનું વર્તન જ એવું હોય કે કોઈ એને મૂખો કહે, કોઈ ગાંડો કહે, કોઈ, ડોબો કહે, કોઈ જડ

કહે; હોય તો માણસ જ. એમ, આસુરી હોય એ બીજાને દુખવે. તો એવો આસુરીભાવ આવ્યો ક્યાંથી? મહારાજ એ બતાવે છે.

આપણી અંદર બે ભાવ છે -દૈવીભાવ અને આસુરીભાવ. કાં દૈવીભાવ ખીલે કાં આસુરીભાવ ખીલે. જેણે ભગવાનનો આશરો કર્યો, ભગવાનનો સ્વીકાર કર્યો, ભગવાનના સંતોનાં વચને સેવા કરી તો એનામાં રહેલા દૈવીભાવ ખીલી ઊઠ્યા અને આસુરીભાવ બદલાઈ ગયા-એ દૈવીજીવ થયા. પણ ભગવાનના ભક્તનો અભાવ-અવગુણ લે, ખટપટ-નિંદા-માથાકૂટ કરવા માંડે એટલે એનામાં રહેલી બધી નકારાત્મક ઊર્જા જાગ્રત થાય, નકારાત્મક શક્તિ પ્રભાવી થાય એટલે પછી કિમિનલ્સ છે, ગુંડાઓ છે તેઓ ખૂનામરકી કરે છે, યુદ્ધ કરે છે, બીજાને દુખવે છે-આ બધા આસુરીવૃત્તિવાળા જીવો છે. એટલે ભગવાન કહે, કોઈનો અવગુણ એટલે ના લેવો. અવગુણ લે અને ભક્તોને દુખવે તો ભગવાન કહે, સર્વના હૃદયમાં અમે છીએ. માટે કોઈ ભક્ત દુખાય, કોઈ ભક્તને તકલીફમાં મૂકે તો પેલો દુખવનાર જડ અવસ્થાને પામી જાય એટલે આસુરી બની જાય.

ગઈ કાલે એક વિડીયો ક્લિપ આવી હતી કે, સસલું કૂદાકૂદ કરે, ખૂબ ઝડપથી દોડે એમ એક્સરસાઈઝ બહુ કરે છે, તો પણ એનું આયુષ્ય ૧૫ વર્ષનું. અને કાયબો આળસુ-બહુ સૂઈ રહે તો પણ એનું આયુષ્ય ૨૦૦ વર્ષનું. એટલે એક ભાઈએ કોમેન્ટ લખી કે, સસલું આટલી એક્સરસાઈઝ કરે છે તોય ૧૫ વર્ષ જીવે છે અને પેલો કાયબો કશુંય નથી કરતો તોય ૨૦૦ વર્ષ જીવે છે; એટલે આપણે હવે કસરત કરવી નથી. પણ સમજો, કાયબાનો જન્મ છે એ જડત્વને પામી ગયો છે. ૨૦૦-૩૦૦ વર્ષ જીવવાનું, પણ તેમાં પડ્યું જ રહેવાનું ને! ભગવાનના ભક્તનો દ્રોહ કરે એ આસુરીવૃત્તિવાળા થાય કે જડત્વને પામી જાય. એટલે માણસો ધાર્મિક તો બહુ છે, પણ આ વસ્તુને પકડતા નથી.

અત્યારે ધર્મમાં-સંતોમાં કોઈ નાની અમથી વાત બને છે, તો એમાં સમજ્યા વગર ઘણા લોકો કૂદી પડે છે અને સંપ્રદાય અને ઈષ્ટદેવ માટે ગમે તેમ બોલતા હોય છે. પણ એમને ખબર નથી કે તેઓ આસુરીભાવને પામી જશે. તમે અણસમજણથી, દ્વેષભાવને લઈને કે બીજા કોઈ ભાવને લઈને બૂમાબૂમ કરો છો, પણ તમે જે એવું વર્તે છે-બોલે છે એને કહો, પણ એને લઈને આખા સંપ્રદાયને માટે, સમગ્ર સંત સમાજ માટે કે ઈષ્ટદેવને માટે જે બોલો છો એના કારણે હજારો હરિભક્તોનાં દિલ દુખાય છે અને એનું પ્રારબ્ધ બોલનારને વળગે છે એટલે તેઓ પછી આસુરીવૃત્તિવાળા થઈ જાય છે. આમ, જગતમાં અસુરો વધતા જાય છે.

દૈવીભાવ એટલે ગુણગાન ગાવ, મહિમા ગાવ. દેશ, કાળ, ક્રિયા, સંગ સારાં રાખો. સંગ સારો હોય, જે દેશમાં સેવાની ભાવના હોય ત્યાં દેશકાળ સારા હોય. શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું કે, મંદિર છે, સંતો છે એ આપણામાં રહેલા દૈવીભાવ વધારવાનાં સ્થાનો છે. સંતોની આજ્ઞાથી જે પણ કરીએ એનાથી આપણામાં રહેલા માનવીય ગુણો ખીલી ઊઠે છે. આપણને મહારાજે એ કહ્યું કે, માણસો બધાં સરખાં જ છે, પણ દેશ-કાળ-સંગને લીધે ભેદ પડી જાય છે-દૈવીપ્રકૃતિને આસુરીપ્રકૃતિ.

અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસનાને માર્ગે ચાલતી આપણી બધી જ સંસ્થાઓ પર યોગીજી મહારાજે કૃપા કરી. યોગીબાપાએ હંમેશાં આ વાત સમજાવી કે, કોઈ વિરોધ કરે તો પણ એમનો આપણે અવગુણ લેવો નથી. એમના માટે પ્રાર્થના કરીએ કે, એમને સદ્બુદ્ધિ આપજો, એમને સાચી વસ્તુ સમજાય એવી એમના પર કૃપા કરજો. આ સિદ્ધાંત સમજાય તો અભાવ લેનારનો, વિરોધ કરનારનો, આપણી સામે ગમેતેમ બોલનારનો આપણાથી ભાવકેર ના થાય. ભગવાનના ભક્તનું લક્ષણ છે-સહન કરે, બીજાંનું હિત ઈચ્છે, બીજાંનું ભલું કરે, બીજાંના ગુણ ઉપર ફોકસ કરે, બીજાંનો મહિમા પ્રસારાવે એ ભક્ત ! આવા ભક્તની સાથે ભગવાન અખંડ રહે છે અને એની રક્ષા કરે છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું, મોરે અવગુણ દેખાતા હતા એટલા અવગુણ જુએ, પણ પોતાના અવગુણ દેખાય ને બીજાના ગુણ જ દેખાય તો એના પર ભગવાન પ્રસન્ન થાય. ગઢડા પ્રથમ ૧૬ના વચનામૃતમાં કહ્યું કે, 'બીજાના ગુણ જોઈને મહિમા ગાય એટલો ગાનારનો મહિમા વધે.' બધાંનાં

ગુણગાન ગાવ તો મહિમા કોનો વધશે ? જેમનો મહિમા ગાવ છો એમનો તો મહિમા વધશે, પણ જે મહિમા ગાય છે એનો પણ ભેગો મહિમા વધશે. ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તનાં ગુણગાન ગાવાથી એમના વિશે બધાંને ભાવ થાય, એમના વિશે બધાંને પ્રેમ થાય, એમની વાત સાંભળવાની બધાંને મજા આવે; એવો એમનો મહિમા સમજાય; તો હંમેશાં ગુણ ગાવા, મહિમા ગાવો. જ્ઞાનનું જ્ઞાન, સારનો સાર તે ભગવાનને ઓળખવા અને ભગવાનના ભક્તોના મહિમાનો પ્રસાર કરવો એ સાચું જ્ઞાન છે. ગમે તે વાત કરીએ પણ તેમાં મહિમા ભગવાનનો ગાવો, ભગવાનનાં લીલાચરિત્રો કહી ભગવાનને ઓળખાવવા કે જેથી ભગવાનનો આશરો દઢ થાય, નિષ્ઠા અચળ થાય. એમના સંબંધવાળા ભક્તોનો મહિમા પ્રસારીએ તો આપોઆપ નિર્દોષભાવ દઢ થાય. અને યોગીબાપા કાયમ કહેતા કે, 'નિર્દોષબુદ્ધિ એ સર્વોપરી સેવા છે !' તો આપણામાં ખૂણેખાંચરે રહેલા નકારાત્મકભાવ અને આપણને જે દુઃખી કરાવે છે એવા હઠ-માન-ઈર્ષ્યાના ભાવો ને કામ-ક્રોધાદિક દોષો આપણામાંથી ટળી જશે. ખાવાનું છોડવું નહીં પડે, ઉપવાસ નહીં કરવા પડે; પણ ખાઈએ છીએ, શરીરની જે ભૂખો છે એમાં આસક્તિ નહીં રહે. ખાવાનું મળે-ના મળે, મીઠું વધારે પડ્યું હોય-મરચું વધારે પડ્યું હોય તો ગુસ્સે નહીં થવાય. જ્યારે સારી મળી-ના મળી, આગળ બેસાડ્યા-પાછળ બેસાડ્યા, ઊભા રાખ્યા-બેસાડ્યા; ગમે તે વાત બનશે તો ડિસ્ટર્બ નહીં થવાય. નકારાત્મકભાવ નહીં હોય એટલે માણસ સદાય આનંદમાં રહેશે.

સ્વામિનારાયણ ભગવાને કહ્યું, આપણામાં રહેલા દૈવીભાવોને ખિલવવાની આપણને ખાસ તક મળી છે. અને આ જન્મે તમે જેટલું કરશો એટલું આવતે જન્મે કેરી ફોરવર્ડ થશે. ધારો કે, તમે અમદાવાદ સેન્ટરમાં કોલેજના પહેલા વર્ષમાં ભણો છો. પછી આણંદ આવ્યા, કોલેજ ટ્રાન્સફર કરી તો તમને કંઈ દસમા ધોરણમાં બેસાડે ? ત્યાં-અમદાવાદમાં કોલેજના જે વર્ષમાં ભણતાં હોવ એ જ વર્ષમાં અહીં-આણંદમાં એડમિશન મળે. એમ, આ દેહ અત્યારે છૂટી જાય એટલે જ્યાં સુધી કરીને આવ્યા હોઈએ અને પછી બીજા દેહમાં દાખલ થાવ એટલે ત્યાં સુધી પહોંચી જાવ ત્યાંથી પછી નવું ચાલુ થાય. એટલે આ કરેલું નકામું નહીં જાય, જન્મોજન્મ સાથે રહેવાનું છે. ગયા જન્મે જેટલું પણ ભગવાન રાજી થાય એવું જીવ્યા

દૈવીભાવ એટલે ગુણગાન ગાવ,
મહિમા ગાવ.
દેશ, કાળ, ક્રિયા,
સંગ સારાં રાખો.

ભગવાનના ભક્તનું લક્ષણ છે-
સહન કરે, ખીજાંનું હિત ઈચ્છે,
ખીજાંનું ભલું કરે,
ખીજાંના ગુણ ઉપર જોક્સ કરે,
ખીજાંનો મહિમા પ્રસરાવે એ ભક્ત !

એટલું આ જન્મે કામ લાગવાનું છે. માટે, ભગવાનને આશરે દઢ રહેવું, નિષ્ઠા જડબેસવાક ! મારા જીવનમાં જે કંઈ થયું છે, થઈ રહ્યું છે અને થશે એ મારા ઈષ્ટદેવ સ્વામિનારાયણ ભગવાનના સંકલ્પે, સત્પુરુષના સંકલ્પે થઈ રહ્યું છે અને મારા હિતમાં થઈ રહ્યું છે ; એવું માનીને સહન કરવા માટે ભજન-પ્રાર્થનાનું બળ લે, સેવાનું બળ લે, ગુણગાન ને મહિમા ગાવાનું બળ લે તો આ દેહે કરીને બધું શુદ્ધ થઈ જાય, દિવ્યભાવ-દૈવીભાવમાં જીવતા રહી આનંદમાં રહેતા થઈ જાય.

એમ કહેવાય છે કે, કેન્સરનું ઓપરેશન કરીને ગાંઠ કાઢી નાખે, પણ જો નાનો અમથો એક કણ પણ રહી ગયો હોય તોય કેન્સર ફરી પાછું થાય. ડોક્ટરો ઓપરેશન કર્યા પછીથી કીમોથેરાપી ને રેડિયેશન આપીને પાંચ-સાત વરસ પછી પેશન્ટને ચેક-અપ કરીને કહે કે, હવે તમે કેન્સર ફ્રી થઈ ગયા, હવે તમને કેન્સર થશે નહીં. એમ, આપણે આસુરી શક્તિઓથી સંપૂર્ણ રીતે મુક્ત થઈ જવું છે. ૧૦૦ ટકા દૈવીભાવમાં જીવીશું તો પેલા ભજન-‘જગ આખામાં શોધી રહ્યો એ આનંદ તારી પાસ છે...’ પ્રમાણે આનંદનો અંદરથી વિસ્ફોટ થશે, શોધવો નહીં પડે-જેને સંપૂર્ણ દૈવીભાવ કહેવાય.

માણસોમાં ઘણા દૈવી પુરુષો હોય છે. ઘણા પુજ્ય છે, ઘણાને માન-સન્માન મળે છે, તો ઘણા તિરસ્કૃત થાય છે. જેઓ પુજ્ય છે, માન-સન્માન મળે છે એ શેના લીધે થાય છે ? તેઓ સારું શિક્ષણ, સારાં કામ, સારી પ્રવૃત્તિ-એને લીધે પુજ્ય છે. તો સ્વામિનારાયણ ભગવાને સંતો દ્વારા એવા આસુરીવૃત્તિવાળા-જોબન વડતાલો, કે જેને કોઈ ઊભા પણ ના રહેવા દે, પણ મહારાજે દષ્ટિ કરીને એમનું આખું કલેવર બદલી નાખ્યું તો તેઓ માન-સન્માનને લાયક બન્યા. તખ્તો પગી, સૂરો પગી આ બધા કાઠિયાવાડના કાઠીઓ-કે જેમનાથી બધાં બીવે, પણ મહારાજની દષ્ટિથી દૈવીભાવને પામ્યા તો એ બધાને માન-સન્માન મળ્યાં.

જગતમાં જેઓ ભગવાન શિવજીની ઉપાસના કરે છે તેઓ ભગવાન શિવજીને સર્વોપરી માને. ભગવાન શ્રી કૃષ્ણની ઉપાસના કરતા ભક્તો ભગવાન શ્રી કૃષ્ણને સર્વોપરી માને. દરેક પોતાના ભગવાનને સર્વોપરી જ માને. એટલે કોઈને ઉતારી પાડીને આપણા ભગવાનને મોટા કહો એવું

કરવાની ભગવાને ના પાડી. ભગવાને ‘શિક્ષાપત્રી’માં કહ્યું છે કે, ‘તમે જતા હોવ ને રસ્તામાં દેવ, દેવી-માતાજીનું મંદિર આવે તો પગે લાગવું-આદર આપવો.’ આવું વાંચીને જ્યારે હું નાનો હતો ત્યારે રોજ મંદિરે જતો ત્યારે થોડા ચોખા માતાજીના મંદિરે મૂકું, થોડા ચોખા મહાદેવજીના મંદિરે મૂકું, થોડા ચોખા જગાજી મહારાજના મંદિરમાં મૂકું ને બીજી આખી મૂઠી સ્વામિનારાયણના મંદિરમાં મૂકું. મહારાજે ‘શિક્ષાપત્રી’માં લખ્યું છે કે, મંદિરે જવું તે ખાલી હાથે ન જવું. સાથે રસ્તામાં આવતાં બીજા દેવોનાં મંદિરે પ્રણામ કરવા. એટલે બે હાથની મૂઠીમાં ચોખા લઈને મંદિરે જતો. એટલે મહારાજનાં ગુણગાન ગાવ, સંતોનો મહિમા ગાવ, ભક્તોનો મહિમા ગાવ અને એમની સેવા કરો તો તમારામાં દૈવત આવશે અને તમે દૈવીભાવને પામી જશો, પછીક્યાં વાત રહી !

આપણે જો મહારાજને મોટા માનતા હોઈએ, મહારાજને સર્વોપરી માનતા હોઈએ, મહારાજના ભજનથી, સેવાથી આટલું બધું થતું હોય તો આપણે એવા કેમ નથી થતા ? કંઈક તો આપણામાં થવું જોઈએને ? તો આપણે અંતર્દૃષ્ટિ કરીને આપણામાં જે દોષો છે એ ટાળવા માટે જો ભજન-પ્રાર્થના કરીએ, ગુરુની આજ્ઞામાં જીવન જીવીએ, નિર્દોષભાવ-દિવ્યભાવ રાખીને ભક્તોની સેવામાં ખપી જઈએ તો પછી બધી વાત સમજાશે. તો મહારાજે એ કહ્યું કે, અભાવ લેનાર, ખટપટ-નિંદા કરનાર આસુરીભાવને પામી જાય. રાવણે શ્રી રામચંદ્ર ભગવાનને, હનુમાનજીને અને એમના ભક્તોને હેરાન કર્યા એટલે તેઓ અસુર કહેવાયા. કંસ અને જરાસંઘે શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને હેરાન કર્યા, દુર્યોધને સભામાં શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનું અપમાન કર્યું એટલે તેઓ અસુર કહેવાયા ને સદાય અશાંત રહ્યા.

મહારાજ કહે છે કે, આપણે ભક્તોનાં મહિમા ને ગુણગાન ગાવ, એમની સેવા કરો, ભજન-પ્રાર્થના કરો તો આપણામાં રહેલા નકારાત્મક ભાવ-જેને આસુરીભાવ કહે છે, એ પલટાઈને દૈવીભાવ થશે. દૈવીભાવ થશે તો સુખિયા સુખિયા થઈ જઈશું. આપણામાં કદી આસુરીભાવ આવે જ નહીં તે માટે સદાય સંગ સારો રાખવો. ગુણગાન ને મહિમા ગાતા હોય એનો સંગ રાખીએ તો એક ઢબ પડી જાય. તો આવું આપણું જીવન બને એવી પ્રાર્થના !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

સ્વામિશ્રીજી

સાધુ હૃદયની પ્રાર્થનાગંગા

પરમની પદાવલિ મને નિત નિરંતર સંભળાય છે.
તેના નાદે તો હું ડગ માંડું છું.
તે દિશા તો મારે મન પૂર્વ દિશા છે.
મારો સુખનો સૂરજ ત્યાં ઊભરે છે.
પદાવલિની સાથે મને તેનું વિમલ હાસ્ય સંભળાય છે.
અને તેની તો મને ખુશી છે.
મારી દિશા સાચી છે તેનું અનુમોદન છે.
પગલે પગલે નિશ્ચિંત છું.
મારી સંવેદનાઓને બાજુ પર રાખી
તેની પ્રેરણાઓ ઝીલતો જાઉં છું, જીવ્યે જાઉં છું.
પ્રત્યેક પ્રેરણાની પાંખે સુવર્ણમય પ્રકાશ.
આંખો અંજાઈ જાય... આશ્ચર્યની પરંપરા સર્જે
અને બોલ સરી પડે
વાહ પ્રભુ ! ધન્ય થઈ ગયો.
સહજાનંદ - બ્રહ્માનંદથી ભરાઈ ગયો.
સુખથી છલકાઈ ગયો.
શાન્તિની ચાદરમાં લપેટાઈ ગયો.
તારામાં સમાઈ ગયો,
સહજાનંદ પ્રાગટ્ય રોમે રોમે માણી રહ્યો. ♦

પ્રભુ પરમની ચેતનાને રોમે રોમે પ્રસરાવી દો
અહંભાવના કોષ માત્રને વિદારી દો
આંખે દિવ્યભાવનાં અંજન આંજી લો
ઘબકારે શ્રીજીનો શ્વાસ ઘબકાવી દો
મનને મૂર્તિના પ્રેમલ આશ્લેષે મહેકાવી લો
બુદ્ધિના પ્રાંગણે પ્રભુ-માહાત્મ્ય છલકાવી દો
સમગ્રને સમર્પણના નાદે ગુંજવી દો
'સ્વ' ભાવને નિ:શેષ ઓગાળી દો.

પરમભાવે વિહરો
ચેતન્યભાવે વિચરો
દિવ્યભાવે ઊભરો
આત્મભાવે ઉજાશો
સહજાનંદે ડૂબી જાઓ.
હવે એકમાત્ર તે
તમે શૂન્ય
તે પૂર્ણ
તમે બે નથી
એકરૂપ ચૈતન્ય
તમે નિરાકાર
તે એક સાકાર
તો પૂર્ણ તમે
પૂર્ણમાંથી પૂર્ણ
બંનેની પૂર્ણતા અકબંધ
પૂર્ણને સર્વ પૂર્ણ ભાસે
આવાં એક નથી
અનંત પૂર્ણને... આવકારો
આનંદો... વિશ્વાનંદો !!!
બ્રહ્માનંદો !!! સહજાનંદો !!! ♦

સાધુ રીખ્ખાદાસના જય સ્વામિનારાયણ.

અનુપમ મિશન, બોરીવલી, ૧.૪.૧૯૯૩, હરિનવમી, ચૈત્ર સુદ-૯.

બ્રહ્મજ્યોતિ, યુ.કે., ૧૦.૯.૦૩

અનુપમની હે અમૃતધારા...!

~ સદ્ગુરુ સાધુ પરમ પૂજ્ય અશ્વિનદાદા

શ્રી યોગીઆજ્ઞા યુવાવર્તન શિબિર,

૨૨ નવેમ્બર ૨૦૨૫, 'પારમિતા' સભાખંડ, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

અનુપમ કેર્સના જે મુખ્ય મુખ્ય મુદ્દા છે એને અનુલક્ષીને અનુપમ મિશનનાં તમામ કેન્દ્રોમાં પ્રવૃત્તિઓ થાય એવી ઈચ્છા અને ભાવના છે, તે આપણને અહીં શિબિરમાં સમજાવ્યું. આવી રહેલાં ૧૫ વર્ષમાં સમાજજીવનનાં મૂલ્યોમાં જે પરિવર્તન આવવાનું છે અને એને પરિણામે આપણી ઊછરતી યુવાનપેઢી શિક્ષિત તો થશે, પણ સાથે સાથે સંસ્કારી બને અને એનો સર્વાંગી વિકાસ થાય તેવું આપણને માર્ગદર્શન મળી રહ્યું છે, અને હવેનાં નજીકનાં વર્ષોમાં પણ એ માર્ગદર્શન પ્રમાણે આપણે સૌ કામ કરવા માટે કટિબદ્ધ થઈશું.

આમ તો, અનુપમ કેર્સ જેઈને આપણે બહુ પ્રભાવમાં આવી જવાની જરૂર નથી. વિદેશમાં વસતા આપણા સત્સંગીઓ અને આપણા આ દેશમાં જન્મેલા ને દેશ-વિદેશની પદ્ધતિ પ્રમાણે વિચારવા ને કામ કરવા માટે ટેવાયેલા-એમને નવા સમય માટે તૈયાર થવા માટે આ એક બહુસુંદર વિચાર આપણને આપ્યો છે. કરવાનું તો એકનું એક જ છે, ખાલી લેબલ બદલાયું છે; અંદરનો જે માલ છે એ તો જે મૂળ છે ને ઓરિજિનલ છે એ જ છે. એમાં સૌથી પહેલાંમાં પહેલું યોગીજી મહારાજની જે આજ્ઞા હતી એ આજ્ઞા-અઠવાડિક સત્સંગસભામાં નિયમિત, સક્રિય અને સમનથી ભાગરૂપ બનવાનો પાયો લજી પણ આપણો કાચો રહ્યો છે તો આપણે એકઠેએકથી નવી શરૂઆત કરવાનો રૂડો સંકલ્પ કરીએ. આપણી પાસે જે કંઈ પણ સાધન છે, સુવિધાઓ છે અને માનવ સંસાધનો પ્રાપ્ત થયેલાં છે, એના દ્વારા આપણે કામ કરવાનું છે.

આના માટે દરેક મંડળમાં એવાં બે-ત્રણ ગૃહસ્થ ભાઈઓ-બહેનો કૃતનિશ્ચયી થાય કે, આપણી ઊછરતી યુવાનપેઢીને આપણે આપણા સંસ્કાર આપીએ. પણ એમની ચેલેન્જસ જુદી છે. હમણાં કહેવાયું

એમ, પંજાબના ચોખાનો ભાવ હવે આણંદના વ્યાપારીને ખબર પડે છે ને આણંદના ગ્રાહકને પણ ખબર પડે છે; એટલે વ્યાપારી વધારે પડતો નફો કમાઈ શકતા નથી-એ અત્યારના સમયની લકીકત છે, જે એમના પિતાજીના વખતમાં નહોતી. અત્યારે આપણને બધી જ જાણકારી હાથવગી થઈ ગઈ છે, અને આપણે એનું શિક્ષણ દિન-પ્રતિદિન મેળવતા જઈએ છીએ એટલે એ વિષયમાં વધારે ને વધારે આપણે જાણકાર બનતા જઈએ છીએ.

હમણાં આપણને બહુ સુંદર ઉદાહરણ અપાયું કે, સોનાનું ઘરેણું આપણે પ્રસંગોપાત પહેરીએ છીએ અને પછી એને સાચવીને મૂકી રાખીએ છીએ. એ કિંમતી છે, પણ એની અનિવાર્યતા નથી. હવે મોબાઈલ, સ્માર્ટ ફોન એ આપણા જીવનની અનિવાર્યતા બની ગઈ છે. અને આપણું જેઈને આપણાં સંતાનો પણ કાચી ઉંમરે મોબાઈલ માટેની માંગણી કરે છે, હઠ કરે છે અને પછી એનો સદુપયોગ થાય કે દુરુપયોગ થાય, પણ મજબૂર થઈને આપણે એમની માંગણીને પૂરી કરીએ છીએ અને એનાં કુપરિણામો પણ આપણે વર્તમાન સમયમાં જોઈ રહ્યાં છીએ.

ગઈકાલે મેં સમાચાર વાંચ્યા કે, આ ઊછરતી યુવાનપેઢીના મગજમાં શું ચાલી રહ્યું છે એની ખબર નથી પડતી. એક ૧૧ વર્ષની દીકરીએ એની માતાએ જે રસોઈ કરી હતી, એ રસોઈમાં ઝેર નાંખી દીધું. એ માટે બે-ત્રણ દિવસની એની પૂર્વતૈયારી હતી. એ ક્યાંકથી ઝેર લઈ આવી અને એની માતા રસોઈ પતાવીને ન્હાવા માટે ગઈ ત્યારે એને સમય મળ્યો એટલે તૈયાર થયેલ રસોઈમાં ઝેર નાખી દીધું. પણ બાળક છે એટલે રીઢો ગુનેગાર જેવી કાળજી રાખે એવી કાળજી એ રાખી શકી નહીં એટલે

ખાલી ઝેરની બોટલ પણ પ્લેટફોર્મ પર જ પડી રહી હતી. મમ્મીએ બાથરૂમમાંથી બહાર આવીને જોયું, પછી બાળકની ઊલટ તપાસ લીધી અને ઝેર નાંખવાનું કારણ જ્યારે પૂછ્યું ત્યારે એણે એમ કહ્યું કે, ‘મને જે ગમે છે એ દીકરા સાથે મારે લગ્ન કરવાં છે, પણ તમે વાંધો ના લો અને તમે જો મરી જાવ તો મારો રસ્તો ચોખ્ખો થાય.’ તમે વિચાર કરો, આ વિદેશની વાત નથી, આ ભારતની-ગુજરાતની વાત છે કે, ૧૧ વર્ષની એક દીકરી પોતાના ભાવિ જીવન વિશે, લગ્નજીવન વિશે અને જેની સાથે મોબાઈલથી એને પ્રેમ થયો છે એ પાત્રની સાથે લગ્ન કરવા માટે એણે સરળ રસ્તો શોધી કાઢ્યો કે મમ્મી-પપ્પા મરી જાય તો આપણે સ્વતંત્ર અને આઝાદ; અને એટલે આપણે જે કરવું હોય એ કરી શકીએ. આના પરથી આપણે મંદિરની, સંતોની અને સત્સંગની કેટલી આવશ્યકતા છે તે વાત ગંભીરતાથી વિચારવા માટે આ શિબિરનો વિષય પસંદ કર્યો છે.

ગુરુદરિ સાહેબદાદાએ આપ સૌના સાથ-સહકારથી મુંબઈથી માંડીને છેક કચ્છ સુધીના પ્રદેશોમાં, વિભાગોમાં મંદિરો બનાવીને શ્રી ઠાકોરજીનાં સ્થાપન કર્યાં છે. સ્થાનિક સત્સંગમંડળો પણ છે. અને પોતાના હૈયાના કાળજના ટુકડા સમાન સંતોને એમણે પ્રાદેશિક સંતો તરીકે બધે જવા માટે વહેંચી આપ્યા છે.

અનુપમ કેર્સનું આપણે જે પ્રેઝન્ટેશન જોયું, એની વિદેશોમાં તાતી જરૂરિયાત છે, તો હવે આપણા દેશમાં પણ એની તાતી જરૂરિયાત આપણને સમજાઈ રહી છે. દેશમાં હોય કે વિદેશમાં હોય, દરેક મા-બાપ ઈચ્છે છે કે, પોતાનું બાળક ધાર્મિક અને સંસ્કારી બને. ધર્મ એનો પાયો છે, મંદિર એનું સ્થાન છે અને સંતો એના શિક્ષક કે માર્ગદર્શક છે. પણ પરિવારમાં એટલો જ રોલ માતા-પિતાનો પણ અગત્યનો છે. બાળકને ફી ભરીને સારી શાળામાં ભણવા માટે મોકલી દીધું એટલે આપણી જવાબદારીમાંથી આપણે છૂટી ગયાં એ માનસિકતામાં હવે બદલાવ લાવવાની જરૂર છે. એ જ પ્રમાણે બાળક અઠવાડિક સત્સંગસભામાં કે મંદિરે જાય છે એટલે મંડળના કાર્યકર્તાઓ જો દીકરા-દીકરીઓને સાચવી લેતા હોય તો ઘરે પરિવારને ઘણી બધી રીતે નિરાંત મળતી હોય છે. પણ એ મનોવૃત્તિમાંથી બહાર નીકળીને આપણે સક્રિય થઈને, ખભે ખભા મિલાવીને સંતોને સાથે અને આગળ રાખીને આ સંસ્કારસિંચનની જે પ્રવૃત્તિ સત્સંગના માધ્યમ દ્વારા થાય છે એના માટે સંકલ્પબદ્ધ બનવું જોઈશે.

સંતોએ તો એમનું પોતાનું જીવન ગુરુની આજ્ઞાથી પ્રભુની સેવા માટે અર્પણ કર્યું છે એટલે સંતો તો છે જ, મંદિર પણ છે, મૂર્તિ પણ છે,

શાસ્ત્ર પણ છે અને આપણી આગળ આપણા વડીલો આ માર્ગે ચાલીને સુખી અને સંપન્ન થયા છે. આજે આપણને જે સુવિધાઓ મળી રહી છે, એ આપણા પિતાજીના સમયમાં નહોતી અને એની સાથે સાથે આપણાં સંતાનો જે સુવિધા મેળવી રહ્યાં છે એ આપણા સમયમાં પણ નહોતી. વળી, ૧૫૦ વર્ષમાં જે પરિવર્તન નથી આવ્યાં એ હવે પછીનાં ૧૫ વર્ષમાં આવવાનાં છે. હજુ જેમની પાસે લાંબું જીવન છે, ઘણી નવી ઉમ્મીદ, આશા, ઉમંગ, ઉત્સાહ અને વિચાર-પ્રયોજન છે તેઓ સક્રિય બનીને, ગુરુઆજ્ઞાથી પ્રભુભક્તિ માટે એને જો કામે લગાડે તો તેમનો પોતાનો વ્યક્તિગત વિકાસ થવાનો જ છે. અમને સંતોને પણ સત્સંગમંડળોમાં મોકલીને, માનવ સમુદાય સાથે કામ કરીને અમારો પોતાનો પણ વ્યક્તિગત રીતે અને આધ્યાત્મિક રીતે વિકાસ થતો હોય છે. તો એ જ રીતે મંડળના કાર્યકર્તાઓ, મંડળના વડીલો અને પ્રમુખશ્રીઓ, મંડળના કાર્યકર્તાઓ માટે સક્રિય યુવાનો ને યુવતીઓ કે જેઓ આપણા સત્સંગમાં, સેવામાં માતા-પિતાના કહેવાથી, સંતો-વડીલોના કહેવાથી આવે છે-તેઓ આપણું ભવિષ્ય છે. એમને સત્સંગમાં ને સત્સંગની પ્રવૃત્તિઓમાં વધારે રસ પડે, તેઓ વધારે સક્રિયતાથી ભાગ લઈ શકે તેવી પ્રવૃત્તિઓ આપણે આપણાં કેન્દ્રો ઉપર કરવી એ આપણી જવાબદારી બને છે, પ્રાદેશિક સંતોની જવાબદારી બને છે.

અનુપમ કેર્સમાં શું શું થઈ શકે એનું બહુ સરસ રીતે આપણી સમક્ષ ચાર વિભાગોમાં એક ભવિષ્યનું ચિત્ર મૂકી દીધું છે કે, આ રીતે આપણે સમગ્ર સમાજ, માનવ સમુદાય, આપણો સત્સંગ સમુદાય; એને ભારત દેશના એક સારા જાગ્રત અને જવાબદાર નાગરિક બનવાની ભાવના સુધી પહોંચાડવા માટે પોતાની જાત પ્રત્યે વફાદારી ને પ્રામાણિકતા સાથે વ્યક્તિત્વનું નિર્માણ, ઘડતર કરી શકીએ.

આપણી પાસે સંપ્રદાયની પરંપરાનો પણ બહુ મોટો ઈતિહાસ છે. હમણાં જ ‘શિક્ષાપત્રી’નાં ૨૦૦ વર્ષ થયાં. જેના માટે સરદારસાહેબે કહ્યું હતું કે, ‘આ ‘શિક્ષાપત્રી’નું પાલન જો ભારતની તમામ પ્રજા કરે તો કોર્ટ-કચેરીઓના ઘક્કા અને પોલીસ કેસનું પ્રમાણ નહીંવત્ થઈ જાય.’ એવું તેઓ એમના સમયમાં બોલ્યા હતા. એટલે મૂળભૂત જે સત્ત્વ છે, સત્ય છે, એ ત્યારે પણ હતું ને આજે પણ છે. મારી સૌ સંતો ને સક્રિય કાર્યકર્તાઓને બે હાથ જોડીને પ્રાર્થના છે કે, સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના અનુયાયી તરીકે બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજના સંકલ્પે ભગવા હૃદયની સાધુતા પ્રાપ્ત કરવાના માર્ગે પડેલા આપણે સૌ, આપણો જે ધર્મવારસો

છે એને સારી રીતે ધારણ કરીએ અને દીપાવીએ એવું આપણું જીવન બને. જેમ પરિવારમાં દરેક માવતર ઈચ્છે છે કે, પોતાનું સંતાન હોશિયાર બને, વિનયી બને, સંસ્કારી બને, એમ આપણે સ્વામિનારાયણના સત્સંગી, પ્રભુએ આપણા ઘરે પ્રભુની ભેટ રૂપે સંતાન આપ્યું, એના વિશેની આપણી આશા ને અપેક્ષા હોય; પણ એની સામે આપણી પોતાની જાતનું વર્તન, આપણા વિચાર, આપણા આહાર-વિહાર, આપણો વ્યવહાર પરિવારમાં, સમાજમાં અને સત્સંગમાં ક્યાં ને કેવો છે અને તેમાં કેટલો સુધાર લાવવો આવશ્યક અને જરૂરી છે એ અંતરતપાસ કરવાની પણ આપણે આ શિબિરમાં ગાંઠ વાળીશું. પોતાની જાતથી શરૂ થાય, પોતાના પરિવારથી શરૂ થાય, પોતાના મંડળથી શરૂ થાય તો એનો વ્યાપ છેક રાષ્ટ્ર સુધી વિકસી શકે.

આપણે હવેના સમયમાં જે ફેરફારો આપણી પોતાની જાતમાં કરવાના છે તેમાં હજુ પાછું મૂળ વાત અઠવાડિક સત્સંગસભા ! સત્સંગસભા એટલે આપણી સત્સંગીઓની સત્સંગસભા. અને સંતાનોને સંસ્કારથી સંપન્ન કરવાં હોય તો બાળસભા, કિશોરસભા, ૪૦ વરસની લિમિટ સુધીની યુવકસભા ! અને એની ઉપરનાં બધાંએ એમના પોતાના જીવનને પોતાની પાછળની, પોતાના હાથ નીચેની પેઢીને પ્રેરણારૂપને માર્ગદર્શનરૂપ બને એવું બનાવવું જોઈશે.

અહીંયાં ઘણા બધા એવા વડીલ સદ્ગૃહસ્થો છે, મંડળ સંચાલકો છે, સક્રિય કાર્યકર્તાઓ છે કે જેઓ આ બાબતમાં સતત ચિંતિત છે. તો આપણે સૌએ ગુરુદરિ સાહેબદાદાની પ્રસન્નતાનું એક નિમિત્ત લઈને અઠવાડિક સત્સંગસભામાં સક્રિય બનવાનું ને નિયમિત રીતે લાજરી આપીએ અને જેમ પોતાના રોજિંદા જીવનના કાર્યક્રમોમાં બીજી બધી બાબતો છે એવી જ રીતે સત્સંગની આજ્ઞાઓને પણ આપણા જીવનમાં આચરણમાં લાવીએ. સાહેબદાદા એમ કહેતા કે, બે જણાં હોય તો પોતાના કુટુંબ-પરિવારથી-પોતાના કુટુંબનાં પતિ-પત્ની, માતા-પિતા અને બાળકો એમ ચાર-પાંચ જણથી પણ ઘરસભા શરૂ કરીને નિયમિત રીતે સર્વની અઠવાડિક સત્સંગસભા થવી જોઈએ એ પહેલી શરૂઆત છે. અને પછીથી જ્યાં જ્યાં જનસંખ્યા મોટી છે ત્યાં ત્યાં વિભાગો પ્રમાણેની સભા થાય અને એ સભાને વધારે રસાળ બનાવીએ તો સૌને આવવાનું મન થાય.

૧૯૫૦માં બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજે અઠવાડિક સત્સંગસભાનો પાયો નાંખીને આપણી જે સત્સંગપ્રવૃત્તિ શરૂ કરાવી એની બહુ લાંબી અને ભવ્ય ગૌરવગાથા છે. અત્યારે આપણા સંપ્રદાયનો જે પ્રચાર,

પ્રસાર, વ્યાપ વધેલો જોઈએ છીએ એનું મૂળભૂત કારણ બ્રહ્મસ્વરૂપ યોગીજી મહારાજ દ્વારા કરાયેલી અઠવાડિક સત્સંગસભાની શરૂઆત છે. અને ૧૯૫૭માં જ્યારે ગુરુદરિ સાહેબદાદા વલ્લભવિદ્યાનગરમાં કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા આવ્યા ત્યારે યોગીબાપાએ એ જ આજ્ઞા કરી કે, ‘કોલેજની હોસ્ટેલમાં અઠવાડિક સત્સંગસભા શરૂ કરો.’ આજની તારીખે પણ દર ગુરુવારે યુવાનો માટે થતી ગુરુસભા, એ અમારી વ્રતધારી યુવાનોની યુવાસંખ્યા વધારનારું એક પ્રેરકબળ છે. જે વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરવા માટે પોતાના વતનમાંથી વલ્લભવિદ્યાનગરમાં આવ્યા, સંતોના સંબંધ-સંપર્કમાં આવ્યા અને અઠવાડિક સત્સંગસભામાં સક્રિય થયા તો એમને ભાવ થયો, ઈચ્છા થઈકે, અમારે પણ આવું દિવ્ય જીવન જીવવું છે. અને સાહેબદાદાએ કાકાજી, પપ્પાજી, સોનાબાના પ્રેમ સાથે પોતાના છત્રમાં સૌને લીધા, જેમાંથી અનુપમ મિશનના વ્રતધારી યુવાનોની સંખ્યામાં પણ વધારો થયો.

સારા સદ્ગૃહસ્થો પણ સત્સંગમાં અઠવાડિક સત્સંગસભામાંથી તૈયાર થશે, ભગવા હૃદયના સાધુઓ પણ એ અઠવાડિક સત્સંગસભાના માધ્યમથી તૈયાર થશે. એ આપણી મૂડી છે, એ આપણું ભવિષ્ય છે અને એને માટે આપણે સૌ ચિંતિત થઈને આ ચિંતન શિબિરના નિમિત્તે પણ એને વધારે સઘન બનાવવાનો આપણા પક્ષેથી થઈ શકે તેવો પ્રયત્ન કરવા માટે ભેગાં થયાં છીએ. ગુરુદરિ સાહેબદાદા એના માટે આપણને સંકલ્પબદ્ધ બનાવે અને રૂડા આશીર્વાદ આપે તેવી મંગલ પ્રાર્થના !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

Swami Shreeji

Divine Discourses of Sant Bhagwant Sahebji

Spiritual Essence

Discourse on Vachanamrut Gadhada Pratham 6: 'Viveki-Aviveki nu'
11 November 2025, 'Aksharmahol' Brahmajyoti Mogri

Original Discourse in Gujarati Transcreated by : Bhavisha Tailor

Short Vachanamruts like this one, Gadhada Pratham 6, are one's which Bapa used to call 'boporiya Vachanamrut'. They can be read in five to seven minutes.

Yogiji Maharaj was so consistent in his daily routine. He would awake at 5.00 in the morning. His sevak, Madhavcharan Swami would always be awake. He would move the mosquito net that Bapa slept under, arrange the pillows so Bapa could sit up in bed, and then would place a murti of Shri Akshar Purushottam Maharaj in Bapa's hands. Bapa would then do *darshan*. After that Madhavcharan Swami would open the door and Santo and devotees would come in and sit around Bapa's bed. Bapa would then speak for half an hour from 5.30 to 6.00am and would make everyone laugh so much. Then he would start his daily routine, brush his teeth, take a bath and then do his *pooja*.

Whenever Bapa was in Gondal, he would go to the Akshar-Deri first for *darshan* and would always do his *pooja* in the Akshar-deri. His *pooja* would be arranged by the pillar. He would do *pradakshina*¹ of the *pooja*, would stand on one leg and do *mala*, and perform five prostrations. He would make everyone do dhun, give blessings and then do *pradakshina* of the Akshar Deri. After this, Bapa would take breakfast, which would be in the verandah behind Bapa's room, next to the sabha mandap. Pramukh Swami, Mahant Swami and a few Santo and senior devotees – or guests would sit with Bapa. Here too, Bapa and Pramukh Swami would immerse everyone in such joy.

Everything Bapa ate was virtually tasteless – there would be no salt or chillies in the food. He would mostly just eat bottle

¹ *Pradakshina* means to circumambulate or walk around (a deity, sacred object or temple) in a clockwise direction

gourd. Let me tell you a story. Here, in Vallabh Vidyanagar, near Nana Bazar, Bhikhubhai had moved into a new bungalow and at the *vastu-pooja*² in the evening, there were tea-time snacks, following which there was Bapa's sabha in the V.P. Science Hall. Bapa was inside the room having *ukaro*³ and so all of us, Ashvinbhai, Shantibhai, V.S. were standing outside. Bapa sent a *sevak* to call me inside. He then sat me next to him. At that time, whenever it was teatime – the snack would be served on a *patraadu* or a piece of newspaper. The newspaper would be cut into squares and those were your plates! Someone put a piece of newspaper in front of me, and then Bapa gave me a *theplu* and some *shaak* from his plate. I took my first mouthful – and it was absolutely tasteless. I thought let me go outside and distribute this *prasad*⁴. But Bapa was all-knowing, and he immediately understood that this youth has found it tasteless. It was taken as *prasad* but we simply do not have the *mahima*⁵ that Bapa had for *prasad*. Otherwise, we would feel.... How amazingly fortunate I am! How blessed I am to have this! That is what we should feel if we had *mahima* like Bapa.

Yogiji Maharaj had such exceptional *mahatmya*⁶! If we place ourselves before him, we are worth nothing. When in

² *Vastu pooja* is a Hindu ritual performed when moving into a new building, to purify the space.

³ A hot drink mix of water and milk with ginger.

⁴ Any food or item that has had the association of God or Satpurush is considered consecrated and is referred to as *prasad* or *prasadi*.

⁵ An inner understanding of glory, virtues, qualities and greatness.

⁶ Absolute unshakeable faith and conviction in God and his devotees as being divine and faultless coupled with the feeling of unparalleled fortune to have attained their association.

Sarangpur with Shastriji Maharaj, they would make *danko* – and all it consisted of was *rotla* mixed with tempered buttermilk. What flavour would that have? It would be tasteless. Some devotee asked, ‘What taste is there in this *danko*?’ For starters the buttermilk that would be used, would be *japudi* – meaning greatly watered down. There would be three categories for buttermilk – *aapudi*, *bapudi* and *japudi*. *Aapudi* would be the best full-fat version, that people kept for their family; then there would be *bapudi* – in which water would be added and that buttermilk was for extended family, and out of what was left, would be added even more water and that would be *japudi* buttermilk. This is the type of buttermilk that the mandir would receive. The mandir would have so little, not even spices; the only thing they would have is salt. So, the devotee asked, ‘Bapa would flavour do you get from this?’ Bapa immediately replied, ‘*Ohoho!* I get the flavour of Shastriji Maharaj’s *murti!*’ And saying this, Bapa’s whole face would light up. Whereas, even if we are seated with Bapa, nothing happens to us. That is when we realised, just how much *mahatmya* Yogiji Maharaj had! Bapa said to me, ‘You have to eat it all. You have to finish it and then go.’

Whenever everyone would be sitting for their morning breakfast – Bapa would make everyone laugh so much. He would ask, ‘So tell me, what did you all do yesterday? Where did you go?’ He would get all the devotees to sing the *mahima* of other devotees. After this, Bapa would visit the kitchen. He would go around the kitchens for half an hour and then come to the sabha mandap. The sabha would continue till 12.00pm and then everyone would go for lunch. After lunch at 1.00pm, Bapa would come back and there would be a small sabha from 1.00pm – 1.30pm, where Bapa would have the Vachanamrut read. It is Bhagwan Swaminarayan’s boon that in the mandir, the *taavdo*, *tagaro* and *nagaro*⁷ will always continue. Quite often, someone or other would have sponsored the food, and so there would be a sweet item in the meal. For that reason, after the meal, if the discourse went on a bit longer then people would doze off. For that reason, Bapa would keep the after-lunch discourse to only half an hour. When someone had to pick out a Vachanamrut for the discourse, Bapa would say, ‘*Bopariyu kadho.*’ This meant to choose a short Vachanamrut like Gadhada Pratham 3, 6, 16 etc., which would be over in ten to fifteen minutes and then, Bapa would make everyone laugh. At 1.30pm, Bapa would go for his rest.

⁷ *Taavdo, tagaro, nagaro* refers to the kitchens, construction and bhajans.

Bapa would get up at exactly 3.00pm. He would meditate in his room for a while, and then at 3.30pm, he would come to the Aksharmandir. There, he would sit cross-legged directly opposite the mandir and meditate, until Shri Thakorji’s *darshan* opened at 4.00pm, following which he would go and do *pradakshina* of the Akshar Deri. After that, Bapa would hold a sabha, but it would be at different spots within the temple premises. There were four to five spots where the sabha could take place, such as the *ghat* - which is the spot next to the river or Khandeshi Purushottam Bhagat’s memorial etc. Bapa would tell us in the morning, ‘This evening, we will have sabha at the *ghat.*’ And so, our army of youths would go to the *ghat*, clean it, wash the whole area and make it ready for the evening sabha. On the next day, Bapa would say to us, ‘Today evening, we will have sabha at Khandeshi Purushottam Bhagat’s memorial.’ Today, a sabha hall stands where the memorial used to be. In those days there were farms and that is where Khandeshi Purushottam Bhagat’s memorial was. On the way to that memorial spot, there were two large rubbish heaps; it was where everyone would dispose of any waste. When Bapa would go for his afternoon rest, about 35 to 40 of us youths would dive into cleaning that whole area. We would remove all the cow dung from the waste heap and transfer it onto the farming lands. Then we would clean the whole area, and spray water along the entire pathway. We would get a large cloth and spread it out at the memorial, and that is where everyone would sit and the sabha would take place.

After the sabha, Bapa would come back into the mandir and the arti would take place. After the arti, the *ashtak* would be sung, and then Bapa would have some refreshments and after that the night sabha would happen. Following the night sabha, everyone would sing *chesta*, ‘*Pratham Shri Hari ne re charane sheesh namavu; nautam leela re, Narayan ni gaavu...*’ and then go to bed. This was Bapa’s everyday routine. It would follow like clockwork. Bapa did not even wear a watch, but his timing was impeccable. Whereas all of us might wear watches, but we cannot do anything on time.

In 1966 when I asked Kakaji whether us youths should continue staying in the Chhatralaya or not, Kakaji said to me, ‘You should meet Bapa about this.’ So I went to Gondal. I reached Gondal mandir at 1.10pm and knew I would have *darshan* of Bapa in the sabha mandap. Bapa was seated there. Bapa called for Balmukund Swami – Kothari Swami and told them, ‘Take Jashu for lunch; I will go to rest now and will meet him at 3.30pm.’ Bapa went to rest at 1.30pm, and at 3.30pm Bapa called me into his room. He was so punctual in his timing.

Pappaji's timing was also like this! If you look at our Shantibhai, Ashvinbhai, Ratikaka's everyday schedule, they are so perfect in their timing! V.S. and Doctor were also so perfect in their timing! But if you were to ask me, I am completely irregular in everything, but Yogiji Maharaj and everyone else have tolerated me. Discipline is a virtue of *sadhuta*⁸. Discipline, punctuality, *vivek*⁹ – are all characteristics of *sadhuta*. If there is *mahima* – *mahatmya*, then one develops the characteristics of a sadhu.

Thereupon Shriji Maharaj said, 'In this satsang fellowship, a person who is wise increasingly finds flaws within himself and perceives virtues in God and his devotees.'

The *vivek* that Maharaj is speaking of, is spiritual *vivek*. In social dealings, if you have a guest, you ask them to come in, you seat them, welcome them, ask after their well-being; that kind of *vivek* is common, but the *vivek* that seeks to please God, that is spiritual *vivek*, and that is what Maharaj is talking about here. The person who has spiritual discretion, is one who every day increasingly perceives his or her own flaws and on the other hand, increasingly recognises the virtues in God and his devotees. This is *vivek*! The person who has spiritual *vivek* perceives his own flaws and sees good in devotees. Ordinarily in the world, people perceive their own virtues. They see how good they are, how well they act, how well they speak, the wonderful work they do, and as a result, they perceive flaws in others. They feel, he or she does not know anything, is unreliable, is of no use. If this happens it means one has sidestepped spiritual *vivek*. If one has spiritual *vivek*, one will perceive one's own flaws and see the virtues in others.

'Moreover, when God and his Sant utter harsh words of advice for his own benefit, he accepts them as beneficial and is not hurt by them. Such a person steadily attains greatness in Satsang.'

Maharaj goes on to say that where God or his sadhu utters harsh words, scolds you or is stern with you; the one with spiritual *vivek*, accepts those words to be for his or her own good. The reason is, such a person understands that God and

⁸ ***Sadhuta refers to the qualities of a true sadhu such as humility, complete selflessness and surrender, with the recognition of God as the Supreme All-Doer. Because of his sadhuta, the true sadhu will never act for his own benefit. He is natural, simple and joyfully immersed in God.***

⁹ ***Vivek in everyday Gujarati, refers to politeness, courtesy and good manners. Its deeper meaning alludes to wisdom and the ability to discern truth from untruth, right from wrong. The spiritual meaning of vivek, follows in the text.***

his Sadhu only wish good for me, and therefore whatever they do is only for my ultimate good, and so he or she does not feel hurt by harsh words.

Gopalanand Swami's headquarter was at the Swaminarayan mandir in Wadi, Vadodara. He mastered *ashtang-yog*¹⁰ in Umreth and Kalali. The satsang which happened in Gujarat, Kanam and Vakad regions is thanks to the constant travel and preachings by Gopalanand Swami and Santo. Gopalanand Swami also gave exceptional *darshan* of his divine powers during this time. There was a devotee who would come to the mandir every morning; he would sweep the floors and keep everything clean. However, this poor fellow was on such hard times; he did not have an income nor the means to feed or look after his family. His name was Nathalal, but everyone would call him 'Nathiyo'. With Gopalanand Swami's blessings, he went on to earn a fortune. His name started to appear among the wealthiest in Vadodara. For that reason, people would now respectfully address him as 'Nathalal Sheth' instead of 'Nathiyo'. Because of the great increase in his business, he did not have the time to come to the mandir. One day, Gopalanand Swami asked a devotee, 'What is that Nathiyo doing? Why have we not seen him?' Two or three days later, that devotee bumped into Nathalal somewhere, and so he told him, 'Nathalal, Swami was remembering you and asked 'why have we not seen Nathiyo? What is Nathiyo doing?' Nathalal immediately retorted, 'Swami called me 'Nathiyo'? The whole town calls me Nathalal, does Swami have any *vivek* or not?' The devotee was astounded. When he met Gopalanand Swami, he did not mention that he had met Nathalal. Two or three days later, Swami asked that devotee again, 'Did you meet that Nathiyo?' The devotee replied, 'Yes, I did. I told him that you asked after him, and he replied that 'Gopalanand Swami has no *vivek* to be calling me Nathiyo.' Gopalanand Swami was turning a rosary and as soon as he heard this the rosary fell to the ground and at that very moment, Nathalal's good fortunes began to recede. He fell into fault with the King, all of his possessions were seized, he was thrown into jail and ultimately ended up back on the streets with nothing. And so, within two to three months, Nathalal went back to being Nathiyo. He then came to the Wadi mandir for Swami's *darshan*. Swami asked, 'Who are you?' He replied, 'Bapji, it's me Nathiyo.' Swami replied, 'If you had accepted that Swami called me Nathiyo - and thought it is my great fortune that Swami remembered me!

¹⁰ ***Ashtang Yog refers to the rigorous eight-limbed path of Yoga***

If you had said this, then your fortunes would have still been on the rise.' That is why Maharaj says here, that when a Satpurush or Sadhu utters seemingly harsh words, one should know them to be doing good for you and should not feel offended. That kind of *vivek* will grant you progress.

There is another story that aligns with this. Once the King was going somewhere, and an elderly street sweeper happened to be sweeping that street. The King shouted out at her, 'Hey donkey, move! Get away from here!' and so she stepped aside. She threw her broom to the ground and ran home to tell her husband, 'From today, I am not going to cook for you! The king himself looked at me and called me today.' Her husband asked, 'What did he say to you?' The old woman replied, 'Hey donkey move! Get away from here!' The husband said, 'but he called you a donkey!' The old woman retorted, 'But who said it to me? It was the King himself!' This is what you call *mahima*! If you have this kind of *vivek* where you feel, 'The Satpurush remembered me? That is my greatest fortune!' When one has this kind of *vivek*, then no matter if the Satpurush reprimands you, or scolds you; you feel he has considered me his very own and so of course he can scold me! It was me that he addressed! Thinking in this way, the person becomes happy. Out of so many people, it was me he scolded, which means I am his, and he has every right to tell me off. This is spiritual *vivek*! However, many people get offended, and their faces get puffed up; that is a shortcoming of *mahima*. It is precisely to resolve this shortcoming that we have to come into the world.

One believes the words of God and his Sadhu to be ultimately beneficial.

People who think in this way attain greatness in Satsang, and gaining God's *prasannata*¹¹, the light within increases. The light increases, means the devotee's greatness increases and continues to increase. Even if one wants greatness, one cannot go out and get it. It doesn't come from asking for it, and one cannot bring it from somewhere – it is through one's life and actions, that greatness increases. Otherwise, everybody used to think that Bapa was an ordinary sadhu; they thought he doesn't know anything, doesn't understand anything. But his life was such that God became seated in everyone's hearts; that is greatness!

'Conversely, as a person who lacks wisdom practises satsang and listens to discourses in satsang, he continually perceives virtues within himself.'

¹¹ **When God or Guru is so pleased with you that it culminates in an outpouring of grace, this is called *prasannata*.**

Maharaj firstly spoke of *vivek*; where one perceives one's own faults and sees the good in others. If God or the Satpurush scold you, even then such a person sees virtue for he or she knows that they only have my best interests at heart and that is why they are telling me. Accepting this, such a person feels happy and makes improvements as advised, and day by day, such a person increasingly attains greatness. After this, Maharaj speaks of the one who does not have *vivek*. Such a person is called *aviveki*, and perceives only good within oneself. Now, both would be doing satsang together, but the one who is *viveki* would be perceiving his or her own flaws and seeing good in others. The one who is *aviveki* however, would see virtues within him or herself, such as good behaviour, discipline etc. and would perceive flaws in others who may not be behaving in that way.

Moreover, when God and his Sant highlight his flaws and advise him, he misinterprets such advice due to his arrogance.

This is what happened when Gopalanand Swami said *Nathyo* to Nathalal; he took it the wrong way and got offended! At what point did Nathalal say, 'Gopalanand Swami has no *vivek*'? It was when his pride was punctured.

[Moreover, when God and his Sant highlight his flaws and advise him, he misinterprets such advice due to his arrogance.] The person then perceives flaws in God and his Sant and such a person steadily declines and loses his reputation in Satsang. Therefore, if a person renounces the vanity of his own virtues, becomes brave and keeps faith in God and his Sant, then his ignorance is eradicated and he attains greatness in Satsang.

'To become brave' meaning to fight? Being brave enough to quarrel? No! It is to be courageous enough to discipline your senses and faculties. You have to tell the mind and senses, 'Don't you dare! If you so much as dare to bring up thoughts and negativities about devotees that I am doing *seva* with, then I will crush you!' However, the majority think of courage as standing up to people, being able to overpower others, flaring your eyes at them and ensuring they are scared; but that is not courage. To stand up to your own mind, senses and faculties; that is spiritual courage!

Also, let go of the pride you have of your own virtues. If I write well, then I will look down on those that do not write well. If I behave well, then I will think negatively of those that do not behave well. In this way, having pride of your own virtue, is itself a flaw. No matter if it is a flaw, but if you see how wonderfully someone is doing something and feel how great

they are in comparison to oneself, then your flaw will become a virtue. If you have this kind of *vivek*, then that flaw becomes a virtue. If you use the flaws of a devotee to see good in them, then your own flaw becomes a virtue. If you use the virtues of a devotee to see flaw in them, then your virtue becomes a flaw.

Therefore, if a person renounces the vanity of his own virtues, becomes brave, and keeps faith in God and his Sant, then his ignorance is eradicated and he attains greatness in Satsang.

If one keeps firm faith in God and his Sant, trusting that out of love they wish my ultimate good, then such a person's *avivek* will dissolve and he will attain greatness in satsang. Bapa had given us the *aagna*¹² to read Vachanamrut Gadhada Pratham 6 'Viveki – Aviveki nu' and Gadhada Pratham 16 – 'Vivek nu'. While we were studying there were no problems as such. Whatever problems there were, were problems with other boys who were not satsangees and there would be fights or tiffs with such boys, but that was not really a problem. However, Bapa wanted to join us to the work of BAPS through the *seva* of the Akshar Purushottam Chhatralaya. If we were to see faults in anyone, then whatever we were doing – whatever he was making us do, would become useless. That is why, before getting us to start the work of the Chhatralaya, Bapa made us set up a mandir in the hostel. We made a mandir in our hostel room no. 14 and Pramukh Swamiji performed the first arti in that mandir. Bapa had given us *niyams* – to perform *aarti* every morning and evening, to get together every evening and read the Vachanamrut, perform *niyam-cheshta* and then go to bed. We also had to read Vachanamrut Gadhada Pratham 16 – 'Vivek nu' every single day; we had to always perceive only the virtues in everyone. After doing this, the work of digging the foundations of the Chhatralaya began. If we had not been trained in this way, we would have been finished. We were all youths, full of energy - enthusiastic and intelligent. When you have such driven, enthusiastic youths, they are bound to clash sooner rather than later. Bapa had set the brakes for us. Vachanamrut Gadhada Pratham 16 is a brake. For spiritual progress, Gadhada Pratham 16 and Gadhada Pratham 6 are absolutely necessary. No matter what you do, but in any way

¹² Any instruction given by God or Guru, which is always for our spiritual benefit.

whatsoever, if you see fault in God or God's devotee then that is most certainly and absolutely a shortcoming in oneself. It is *darshan* of your own pride, ego and *deh-bhav*¹³. You have to rise above this first and then do *bhajan-prarthana*, to ensure that you do not clash with anybody. So many incidents arose for us, but we did not clash with anyone; it did not present any hurdle to the *seva* we were doing. There were also many for whom if things did not go according to their wishes, would say, 'Here take your work, what is it to us? Go ahead, do it yourself.' But who is at loss here?

If we were to tell the sun right now, 'Why are you giving out heat of 45 degrees? Make it cooler, otherwise I will not get up in the morning.' So, would the sun shut down? It will obviously continue to do its work, but it is your work that will suffer. Similarly, by clashing with devotees, you will fade away. If you do not do anything, the loss is not to devotees, to God or to the work you are doing, remember this! Listen to this very carefully; it is not because of you or me that the work of God happens – everything happens solely by God's will. Even if you and I are not here, His work will continue through someone else.

In Dabhan, Gunatitanand Swami was going to be given *diksha*, and Bhagwan Swaminarayan was going to perform a special *yagna*. The Brahmins who were going to perform the *yagna* did not know about the glory of Bhagwan Swaminarayan. When they all got together and saw the grand scale of the preparations, the number of people and Santo, they thought this is going to be a very big *yagna* and we have settled for very little *dakshina*¹⁴. So the Brahmins gave Maharaj an ultimatum, 'If you do not increase our *dakshina*, then we will not perform the *yagna*.' The *yagna* was going to take place in two days, and all the Brahmins had gone on strike. They thought, where will they get so many Brahmins from in two days? Maharaj called all the Brahmins and told them, 'We will gladly give you *dakshina*, but we will not give it if you demand it.' The Brahmins did not accept. So, Maharaj called for the Santo that would usually travel and discourse in the Panch Mahal region.

¹³ *Deh-bhav* in a literal sense refers to the attachment we have with our bodies, forgetting that the 'soul' is our true self- which is separate from the body i.e. all our desires, ego, emotions etc. Because we have *deh-bhav* we are prone to anger, infatuation, grief etc.

¹⁴ A material or monetary gift customarily offered to priests or Brahmins for conducting rituals.

Maharaj told those Santo, 'Get 100 youths from your region and seat them in rows of five.' Maharaj asked for some water and sprinkled it on them and said, 'Now start and sing the *shlokas* for the *yagna*.' They youths who knew nothing, immediately started singing the *shlokas*. Maharaj said to the Brahmins, 'If you do not perform the *yagna*, it is not a problem – these will be our Brahmins. Let us put a sacred thread on each of them.' The Brahmins thought, 'If they do this, we will lose all of our *dakshina*,' so they said to Maharaj, 'we will perform the *yagna*.' Maharaj then increased their *dakshina*. But Maharaj says, 'it is by our strength and by our will that everything happens, everything has happened and everything will happen.' Maharaj simply gives us the *seva* to become a medium for that. If we don't walk straight, and give rise to hurdles in his work, then Maharaj says, 'You are making a mistake.' We are so blessed to have this kind of opportunity given to us in this lifetime. So now humbly carry out your *seva* with *vivek*, in the way that God likes, and carry out the devotion of God and his devotees, while understanding their glory.

During the *seva* of building the Chhatralaya, if we had clashed with somebody, or if we had put our hands up and stopped the work, then where would we be roaming right now?! Is this understood? But it was Bapa's immense grace in getting us to read the Pratham 16 Vachanamrut daily. No matter what God's devotees are like, whether they shout, scold, listen to you or do not listen to you, do good or do bad, you have no right to judge it. You have only one right, and that is to perceive them as faultless, and speak of their virtues and *mahima*! And whatever *seva* you have been given, keep carrying out that *seva* with the strength of dhun and prayer, then you will earn God's *prasannata*. After all, all of the work is going to happen by his will. All of the help is also going to come by his will. If you look, the whole BAPS organisation was created out of nothing! Even our organisation has been created out of nothing! It is only by His will, and we have been fortunate to have *seva* within that. We are so fortunate that he took us into his fold and selected us; that is truly His grace!

A short while back, the Indian ladies team won the World Cup cricket match. There are fifteen players on the team, and they are all so happy and so enthused! Do we feel that enthused and elated that we are in Yogiji Maharaj's team?! Who has selected us?! Out of the billions of people in the world, we have been selected to do God's work – what a huge thing that is! That is the kind of *mahima* we should have. That is why Maharaj has said in the Vachanamrut, 'It is due to a lack of *mahima*, that the *jiva* remains poor.' Because of the poverty of

our inner being, we sidestep *vivek*. We may not be speaking of *amahima*, or negativity or criticising or gossiping but because we come into contact with such 'dumbells' we start doing those things, and that is utter foolishness – so be alert and aware in this. The more the *mahima* increases from within, the more one's *nirdosh-bhav*¹⁵ will increase. As *nirdosh-bhav* increases, the more joy, enthusiasm and eagerness will increase in doing *seva* and thereafter from gaining God's *prasannata*, you will feel as light as a feather and ever so joyful. You do not have to make an effort to become free of your weaknesses or shortcomings, they will lessen themselves. That is what this Vachanamrut is saying.

Keep it like this from the very beginning, that we want to immerse ourselves in this. We do not want to do any of this so that someone sings our praises or appreciates or acknowledges us; we want to simply give ourselves to this wholeheartedly. No matter if someone tells us off – reproaches us, says good – or bad, but we are young so the benefit is that we will have time to learn how to bear this. People always tell the youngsters off – but that is to their advantage – do you see? To remain small in front of others is a great advantage. There is no advantage in sitting on a raised seat. I am telling you this after sitting on that seat. If there is *vivek*, then you will attain greatness as you go along; you will not have to make an effort for it. This is the kind of *sadhuta* that our young santo must aspire to and cultivate. In the directive given by Bapa, to make us sadhus with saffron hearts – *vivek* is in the very foundations. Whoever has sidestepped this has suffered and has not become freed of their shortcomings. But for those who have held onto *vivek*, those sadhaks have not suffered, those Santo have not suffered, and those youths and householders have not suffered.

This is a foundational Vachanamrut. That is why it is said, that in our everyday lives we must chant Swaminarayan.... Swaminarayan.... Swaminarayan as we go about doing everything, then there will be peace within. In the January 2026 edition of 'Brahmanizar', the editor has written a good article about this. It is my prayer to all the Santo to read the Brahmanirzar. Satsang is our life; it is our nourishment. It is for this that we have given our lives. So let us make it a habit to be chanting Swaminarayan....Swaminarayan...Swaminarayan as we go about doing everything in our daily lives. We must practice this, and if we do this then all these Vachanamruts will become realised in our lives! Remember this! If we chant

¹⁵ **The inner understanding that God and all of God's devotees are faultless.**

Swaminarayan all the time, throughout everything we do, then you will see that there is no great effort in this. Has anyone asked you to stop eating? Has anyone asked you to stop sleeping? Has anyone refused you to go anywhere? Has anyone said anything like that? No, but simply throughout whatever you are doing, do it while chanting Swaminarayan...Swaminarayan, then at whichever point one needs to maintain *vivek*, or do whatever needs to be done, God will take control of it all from within. It is our prayer that everyone has the strength to pray in this way!

One must cultivate the habit of reading. The mind gains great benefit from this habit. In the September 2025 issue of 'Swaminarayan Prakash,' when Yogiji Maharaj went to England for the first time in 1969, a journalist asked him, 'What is there in this country that you have come all the way here? You have renounced the world, so why have you come to England? Is it to see something? Or to get something?' Bapa replied, 'Our Bhagwan Swaminarayan came to England, so we have come to visit this sacred place.' Yogiji Maharaj was such an unimaginable being! The journalist asked, 'But after Bhagwan Swaminarayan came to Gujarat, he has not gone outside it, so when did he come here?' Bapa replied, 'Your Sir Malcolm was a governor in India. He had welcomed Bhagwan Swaminarayan in Rajkot, had his *darshan* and honoured him. It is Bhagwan Swaminarayan's promise that whoever comes into his association, he will personally come to receive when they take their last mortal breath. Your Sir Malcolm came back to England when he retired, and when he passed away, Maharaj came here to take him.' Now would any of us even think of this?! But he truly believed this – that Maharaj went to England to take Sir Malcolm with him, and therefore England became a place of pilgrimage! Then another question was put to Yogiji Maharaj by the journalist, 'Do you ever become disturbed? Or have you ever become frustrated?' Bapa replied, 'Who has ever seen disturbance or frustration?' With reference to this question, Param Pujya Mahant Swamiji and Param Pujya Doctor Swamiji, gave exceptional *darshan* of Yogiji Maharaj's *sadhuta* when speaking to Santo and devotees. Santo transcribed those words and published them as articles in the September 2025 issue of 'Swaminarayan Prakash'. We should all read those articles and read them over and over again. Through those articles you will see what *sadhuta* is. Within the articles, the question is asked, 'what causes disturbance?' The cause of disturbance is not other people, or wealth, or interactions; none of these things are a problem – the thing that causes disturbance is one's own mind. During Bapa's time, what were the people like? What

were the circumstances like? There was so much hardship, and regardless of that, Bapa never ever became disturbed. His mind lived constantly and continuously engaged in God.

What are people like? Bapa was once going from Vasana to Sokhda. Swaminarayan sadhus are required to stay in pairs, and if while walking, the distance between them becomes greater than 200 metres, then they have to observe a fast. Yogiji Maharaj was so conscientious in his *katha-varta* and so strict in his observance of moral codes of conduct. Once the sadhu that was with Yogiji Maharaj thought that today I will make him fast. Just think about it, even those that are with you can be like this! While walking with Yogiji Maharaj, the other sadhu suddenly started to run and the distance between them became more than 200 metres, and so the next day Yogiji Maharaj observed a fast. When someone asked Yogiji Maharaj about it, Bapa said, 'It was his grace that I got the opportunity to fast.' No matter how anyone acts towards you, but disturbance only comes when you perceive them negatively! Bapa would never fall into this. These kinds of incidents that happened with Bapa and what people did to him, are covered in the articles.

During Bapa's time, what severe circumstances they went through! Once Shastriji Maharaj was at Anand railway station, sitting on a bench, waiting for a train. Someone who had been eating *bhajia*, crumpled up the paper packet and threw it on the ground. Shastriji Maharaj got up, picked it up, removed the string from the discarded package and wound the string to keep. Seeing this, someone asked Shastriji Maharaj, 'why did you do that?' Shastriji Maharaj replied, 'This string will be useful in mending the robes of the Santo.' Just think about this, what must their circumstances have been like? These are the kind of circumstances that Yogiji Maharaj lived in, and yet he never got disturbed. There was a lack of everything – they had nothing. They did not even have the means to travel, nor did they know where their next meal was coming from. They had to walk, walk, walk – work, work, work and there was nothing but hardship all the time. But none of this could disturb his joy. The thing that causes disturbance is the mind; and Bapa's mind was continuously immersed in Gurudev Shastriji Maharaj and his *Ishta-dev*, Shriji Maharaj. While chanting continuously, if the mind becomes immersed in him, then no person, object or power in the world has the capacity to disturb you. That is what Maharaj wants to give to all of us. The articles in the Swaminarayan Prakash are worth reading, so everyone must read them.

Sahajanand Swami Maharaj ni Jai!

The Sadguru Sant : A Divine Gift

~ Saheli Sheth (Peoria, USA)

Real talk : Why is it so important to connect our children with a Sadguru Sant¹ ? While there are countless reasons, let's talk about two of them.

1. The nature of aging: Due to how the human lifespan works, many children may outlive their parents. When I think about the day that my parents will depart from this Earth, intense feelings of dread and fear grip my throat. There is only one statement that soothes me, a promise made by our very own Swaminarayan Bhagwan: **Bhagwan Shri Swaminarayan's supreme divinity has been and shall remain forever manifest in human form on this earth.**

He has kept His promise through His unbroken lineage of God-realized gurus.

Read the fine print here : **You will never, ever, ever be alone.** Even if every family member or friend departs first, **God in His human form, the Sadguru Sant, will always remain with you on this Earth.** When I remember this promise, a calm ocean of serenity quiets the tsunami of fear and dread. Through an ongoing connection with a Sadguru Sant, your child will also feel this peace.

2. The pursuit of happiness: Many parents have one crucial wish for their children: for them to be happy. But how can happiness be attained in this world of distractions, heartbreak, and conflict? As stated in the Swami ni Vaato :

¹A God-realized Saint, for example, Guruhari Sahebada, Sadguru Sant Pujya Ashvindada, Sadguru Sant Pujya Shantidada, Sadguru Sant Pujya Manojdasji.

અક્ષરધામના જેવું સુખ આંહી વર્તે છે, તેમાં પણ કેટલાક દુખિયા છે. તેમાં દેહનું દુઃખ થોડું ને મનનું દુઃખ ઝાઝું છે.

The bliss of Akshardham prevails here, yet still, some are miserable. Misery due to the body is a minor cause, and misery due to the mind is a major cause.

Our children, especially as they become overwhelmed by technology and comparison, need a shield from this misery. This is where the God-realized Saint comes in: our key to happiness. Guruhari Sahebada teaches us to “think positive” – an underrated skill, because how many people do we actually know who have mastered it?

Connecting with a Sadguru Sant : So, how do you connect with a Sadguru Sant well enough for your kids to learn from that connection? Ask for their contact information if you don't have it, and message, call, or send them pictures of things that make you think of them. No reason is too small to reach out! I have witnessed my parents randomly message a Sadguru Sant because “it's been too long, we miss him!” Children of all ages learn by observing; if they see their parents connect with a *sant*, they will learn to lean on *santo* during both good times and bad.

The best gift we can give our kids is **one that will outlive us.** And such a gift is found in the timeless promise of Swaminarayan Bhagwan: His human form will remain on Earth forever, in the form of a Sadguru Sant, who today is with us as **Guruhari Sahebada.** ◆

આદિભજની પધરામણીની ઘડીઓ રખિયામણી

૧ કેબ્રુઆરી, રવિવાર... તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી અમદાવાદ ઉપાસના ધામ મંદિરજીના નવમા પાટોત્સવપર્વમાં પધાર્યા. સ્થાનિક સંતો-ભક્તોએ ભાવથી સ્વાગત કર્યાં. પાટોત્સવ મહાપૂજાવિધિ દરમિયાન પાટોત્સવ આરતી અર્પણ કરી પધારેલા ભક્તોને સભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. ગિરીશભાઈ કંસારાના ઘરે પધરામણી કરી તેઓના નિરામય સ્વાસ્થ્યલાભ માટે ધૂન-પ્રાર્થના કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દિનેશભાઈ ભગતના ઘરે પધરામણી કરી ધૂન-પ્રાર્થના કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. સાંજે શ્રી પંકજભાઈ-રેણુકાબહેનના 'ચંચલ પાર્ટી પ્લોટ'માં અમદાવાદ મંદિરજી પાટોત્સવ પર્વ નિમિત્તે યોજેલ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં પધાર્યા. સ્થાનિક સંતો-ભક્તોએ સ્વાગત કર્યાં. અમદાવાદ મંડળનાં દીકરા-દીકરીઓ દ્વારા 'અખંડ ભજનના બળે, શુદ્ધ ઉપાસના ફળે...' સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ નિહાળી સૌ કલાકાર અક્ષરમુક્તો ઉપર રાજીવો વ્યક્ત કર્યો તથા ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. દિવ્યેશભાઈ-અમીબહેનના ઘરે રાત્રિરોકાણ કર્યું.

૨ કેબ્રુઆરી, સોમવાર... દિવ્યેશભાઈ-અમીબહેનના ઘરમંદિરમાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી, ગોષ્ઠિનો લાભ આપી પરત બ્રહ્મજ્યોતિ-મોગરી પધાર્યા. 'પારમિતા' સભાખંડમાં સૌ સંતો-ભક્તો સાથે પ્રગટ બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. મહંત સ્વામીજી મહારાજના પ્રાગટ્યદિનની સભાનું જીવંત પ્રસારણ નિહાળ્યું.

૩ કેબ્રુઆરી, મંગળવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં સભામાં કીર્તન-ભક્તિનો આનંદ માણી ઉપસ્થિત સૌને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. કાકાજી મહારાજના ૭૪મા સાક્ષાત્કારદિન નિમિત્તે રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. યુ.એસ.એ.થી પધારેલ રોહિતભાઈ, પિનાકીનભાઈ અને પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૪ કેબ્રુઆરી, બુધવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં સભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. સાંજે વડોદરામાં ધવલભાઈ-

અમીબહેનના ઘરે પધરામણી કરી ધૂન-પ્રાર્થના-આરતી કરી પરિવારજનોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. ત્યાંથી 'ભગતજી તીર્થ' પર મૂર્તિઓની પ્રથમ પાટોત્સવ પૂજનની મહાપૂજામાં પધાર્યા. શ્રી ઠાકોરજીનાં પૂજન કરી આરતી અર્પણ કરી. ત્યારબાદ લાયન્સ હોલમાં યોજેલ સભામાં પધાર્યા. હોલના પ્રાંગણમાં દીકરીઓ દ્વારા સ્વાગતભાવ અર્પણ કરવામાં આવ્યા. સભામાં નવદીક્ષિત યુવાસંતોનાં સ્વાગત-સન્માન થયાં બાદ ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. ખ્યાતિબહેન (એલનટાઉન)ને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મોડી રાત્રે બ્રહ્મજ્યોતિ-મોગરી પરત પધાર્યા.

૫ કેબ્રુઆરી, ગુરુવાર... યુ.કે.થી પધારેલ ઈસ્કોન મંદિરના ટ્રસ્ટી સંજયભાઈ ગઢવીને ગોષ્ઠિનો લાભ આપી આશીર્વાદ આપ્યા.

૬ કેબ્રુઆરી, શુક્રવાર... સાંજે 'ઉપાસના'માં યુ.એસ.એ.થી પધારેલ ડૉ. સિદ્ધાર્થભાઈ-સુજાતાબહેન આદિ ભક્તોને દર્શન-સમાગમનું સુખ આપ્યું. બેન્ગ્લોરથી પધારેલ સત્યેનભાઈને સત્સંગ-ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો.

૭ કેબ્રુઆરી, શનિવાર... યુ.એસ.એ. પધારતા દીપકભાઈ શાસ્ત્રી અને પરિવારને આશીર્વાદ આપ્યા. નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની સંધ્યા આરતી દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. કાકાજી મહારાજ સ્મૃતિદિન નિમિત્તે યોજાયેલ કીર્તનસંધ્યામાં પધારી કીર્તન-ભક્તિનો આનંદ માણ્યો તથા ઉપસ્થિત ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. દેશ-વિદેશથી પધારેલા તેમજ પરત વિદેશ પધારતા ભક્તોને શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

૮ કેબ્રુઆરી, રવિવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. સાંજે 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૯ કેબ્રુઆરી, સોમવાર... સુરતથી પધારેલ હર્ષ છાયાણી-ઊર્વશી તેમજ વેમારથી પધારેલ કેયૂર પટેલ-ભાર્ગવી - બંને નવદંપતીઓને લગ્નજીવનની શુભેચ્છા અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં. નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. યુટ્યૂબ સ્ટાર પારુ-ગુરુ તરીકે જાણીતાં કલાકાર શ્રી યોગેશભાઈ-

પારુલબહેન અને તેમની ટીમને આશીર્વાદ આપ્યા. સાંજે 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. યુ.એસ.એ. પરત પધારતાં ડૉ. જિતુભાઈ- રીટાબહેનને વિદાયની શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ આપ્યાં.

૧૦ ફેબ્રુઆરી, મંગળવાર... સાઈબાથી પધારેલ નવદંપતી અક્ષત કા.પટેલ-કરીનાને આશીર્વાદ આપ્યા. યુ.કે. પરત પધારતાં રેખાબહેનને વિદાયની શુભેચ્છાઓ અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

૧૧ ફેબ્રુઆરી, બુધવાર... યુ.એસ.એ.થી પધારેલ અનિશ ઠક્કર તથા ન્યૂઝીલેન્ડથી પધારેલ તીર્થ-ધ્રુવીને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૨ ફેબ્રુઆરી, ગુરુવાર... ગુરુસભાના યુવાનો દ્વારા સાંજે આયોજિત મંદિરજી પ્રદક્ષિણા-ભક્તિ દરમિયાન મંદિરજી પરિસરમાં બિરાજી પ્રદક્ષિણા કરી રહેલા સંતો-ભક્તોને દર્શનનું સુખ આપ્યું. નિજ મંદિરજીમાં આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં.

૧૩ ફેબ્રુઆરી, શુક્રવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં સભામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. ખંભાસલા મંડળને આશીર્વાદ આપ્યા. અમદાવાદ સોલા વિદ્યાપીઠના પૂર્વ સંસ્કૃત આચાર્ય હિતેન્દ્રભાઈને આશીર્વાદ આપ્યા. કેનેડા પરત પધારતાં ધ્યાન-પ્રાર્થનાને વિદાયવેળાએ શુભેચ્છાઓ-આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

૧૪ ફેબ્રુઆરી, શનિવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં યોજેલ સભામાં 'યોગી ડે'ની ઉજવણી કરી ઉપસ્થિત સૌ ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. સાંજે અમદાવાદ-ઉપાસના ધામ મંદિરે પધાર્યા. ત્યાં સ્થાનિક ભક્તોએ ભાવથી સત્કાર્યા. શનિવારની અઠવાડિક સત્સંગ સભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. ઉત્તરપ્રદેશનાં મહામહિમ રાજ્યપાલ સુશ્રી આનંદીબહેન તેમજ ગુજરાતના મુખ્યમંત્રીશ્રી સાથે શુભેચ્છા મુલાકાત-ગોષ્ઠિ કરી તેમજ અન્ય સરકારી અધિકારીશ્રીઓ સાથે મુલાકાત કરી દર્શનનો લાભ આપ્યો. સુશ્રી આનંદીબહેનના અંગત સચિવ શ્રી અશોકભાઈ દેસાઈ-ગીતાબહેનના આમંત્રણથી નવદંપતી ચિ. અનમોલ-ચિ. જીલનાં લગ્નના સત્કારસમારંભમાં પધારી આશીર્વાદ આપ્યા. મોડી રાત્રે બ્રહ્મજ્યોતિ-મોગરી પરત પધાર્યાં.

૧૫ ફેબ્રુઆરી, રવિવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં સભામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દેશ-વિદેશથી પધારેલ તેમજ

પરત વિદેશ પધારતા ભક્તોને વિશેષ શુભેચ્છા અને આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

૧૬ ફેબ્રુઆરી, સોમવાર... સાંજે નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. રાત્રે 'ઉપાસના'માં ભીંગરાડથી પધારેલ સુરેશભાઈના પરિવારના મુકતોને સત્સંગ-ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો તેમજ દીકરા ચિ. કેવલ-ચિ. કિષ્ના નવદંપતીને આશીર્વાદ આપ્યા.

૧૭ ફેબ્રુઆરી, મંગળવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ત્યારબાદ નૂતન સંતો અને વિડીયો ડિપાર્ટમેન્ટની પ્રાર્થનાથી ડી. એન. હાઈસ્કૂલમાં પધાર્યા. ત્યાં ઓફિસમાં પ્રજ્ઞેશભાઈ અને કર્મચારીઓએ સ્વાગત કર્યું અને જ્યાં શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું હતું એ બધી રૂમોમાં પધારી જૂની સ્મૃતિઓ તાજી કરી. સ્કૂલના કેમ્પસમાં પણ અનેક સ્મૃતિઓ વાગોળી આનંદ માણ્યો. સાંજે 'પારમિતા' સભાખંડમાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીના દરમા પ્રાગટ્યદિનની સભામાં પધારી સંતો-ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૧૮ ફેબ્રુઆરી, બુધવાર... સોખડાથી જયંતીકાકાનાં પરિવારજનો, બારાસડીથી યોગેશભાઈ, જિગાભાઈ અને અમદાવાદથી પધારેલ અજિતભાઈ મોરી-જયશ્રીબહેનને આશીર્વાદ આપ્યા. રાત્રે મોરબીથી પધારેલ ગોવિંદભાઈ (વરમોરા ટાઈલ્સ)ને આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૧૯ ફેબ્રુઆરી, ગુરુવાર... સાંજે ગુરુસભાના યુવાનો દ્વારા આયોજિત મંદિરજી પ્રદક્ષિણા-ભક્તિ દરમિયાન મંદિરજી પરિસરમાં બિરાજી પ્રદક્ષિણા કરી રહેલા સંતો-ભક્તોને દર્શનનું સુખ આપ્યું. નિજ મંદિરજીમાં આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ઓસ્ટ્રેલિયાથી પધારેલ જિનેશભાઈ-હિનલબહેનને તેમજ કેપૂરભાઈ, ડોલરભાઈને પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૦ ફેબ્રુઆરી, શુક્રવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. 'અક્ષરમહોલ'માં રાત્રિસભામાં સાધુ પૂ. ચંદ્રેશદાસજી અને સાધુ પૂ. સતીશદાસજીના જન્મદિવસ અને વડીલ સાધુ પૂ. ઘનશ્યામભાઈ-મધુબહેનની લગ્નતિથિ નિમિત્તે સભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. યુ.એસ.એ.થી પધારેલ ડૉ. સ્મિતાબહેનનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૧ ફેબ્રુઆરી, શનિવાર... તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પર હોળી-ધુળેટી પર્વો નિમિત્તે તૈયાર થઈ રહેલ પ્રદર્શનીની તૈયારીમાં

વિવિધ મંડળોમાંથી પધારેલ ભક્તોને દર્શન આપ્યાં. નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની સંઘ્યા આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં રાત્રિસભામાં યુ.કે.થી પધારેલ મેઘનાબહેન અને દીકરી આશકા તેમજ રાજકોટથી પધારેલ સુરેશભાઈ કાથરોટિયા અને પરિવારજનોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૨ ફેબ્રુઆરી, રવિવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં સભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. આવી રહેલ હોળી-ધુળેટી સમૈયાના સ્થળ પર પધારી મંચ સુશોભનની સેવા કરતા સંતો-યુવકો ઉપર રાજીપો વરસાવ્યો. બારાસડીથી પધારેલ કાન્તુકાકા અને પરિવારજનોને મુલાકાત-ગોષ્ઠિનો લાભ આપ્યો.

૨૩ ફેબ્રુઆરી, સોમવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં સભામાં આશીર્વાદ આપ્યા. બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. યોગીજી મહારાજ સ્મૃતિદિન નિમિત્તે યોજાયેલ કીર્તનસંઘ્યામાં પધારી કીર્તન-ભક્તિનો આનંદ માણ્યો. અનુપમ સૂરવૃંદના સૌ અક્ષરમુક્તોની ભક્તિને બિરદાવી રાજીપો વરસાવ્યો તથા ઉપસ્થિત સૌ અક્ષરમુક્તોને આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દેશ-વિદેશથી પધારેલા ભક્તોનાં સ્વાગત કર્યાં અને વિદેશ પરત પધારતા ભક્તોને-શુભેચ્છા-આશીર્વાદ પાઠવ્યાં.

૨૪ ફેબ્રુઆરી, મંગળવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કરી, ‘અક્ષરમહોલ’માં સભામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દર્શનાર્થે પધારેલા ખંભાસલા અને તુંડી મંડળના ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૫ ફેબ્રુઆરી, બુધવાર... સાંજે હોળી-ધુળેટી સમૈયાના સ્થળ પર પધારી વ્યવસ્થાનું નિરીક્ષણ કરી સંતો-કાર્યકર્તાઓને માર્ગદર્શન આપ્યાં. બુધવારની સંતસભામાં પધારી આશીર્વાદ આપ્યા. નિજ મંદિરજીમાં આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં રાત્રિસભામાં સાધુ પૂ. ઉત્પલદાસજીના જન્મદિન નિમિત્તે આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

૨૬ ફેબ્રુઆરી, ગુરુવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં સભામાં પધારી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. મોગરી ગામનાં નવદંપતી બીજલ-મિતને આશીર્વાદ આપ્યા. ગુરુસભામાં યોજેલ સ્વયંના પ્રાગટ્યોત્સવમાં પધારી યુવકોએ નાટ્યસ્વરૂપે રજૂ કરેલ ‘તમારા

સૌનાં હૃદય ભગવાં કરવાં છે’ કૃતિ નિલાળી સૌ કલાકાર યુવકો ઉપર રાજીપો વરસાવ્યો અને સભામાં પધારેલા સૌને આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૭ ફેબ્રુઆરી, શુક્રવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીનાં દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં રાત્રિસભામાં યુ.એસ.એ.થી પધારેલ રાજવર્ણાબહેન, યુ.કે.થી પધારેલ ગોવિંદજી-ભાનુબહેન નકારજા, ભાવિશાબહેન ટેલર અને અનુપમ મિશન-યુ.કે. મંદિરજીમાં સેવા કરી પરત પધારેલ સાધુ પૂ. પ્રેરકદાસજીનાં સ્વાગત કરી આશીર્વાદ આપ્યા.

૨૮ ફેબ્રુઆરી, શનિવાર... નિજ મંદિરજીમાં શ્રી ઠાકોરજીની રાજભોગ આરતી-દર્શન-ધૂન-પ્રાર્થના કર્યાં. ‘અક્ષરમહોલ’માં સભામાં આશીર્વાદ પાઠવ્યા. દર્શનાર્થે પધારેલ વલ્લભવિદ્યાનગરના જાગૃતભાઈ ભટ્ટ અને ભરતભાઈ પટેલને આશીર્વાદ આપ્યા. ‘અક્ષરમહોલ’માં રાત્રિસભામાં હોળી-ધુળેટી પર્વ નિમિત્તે પધારેલા સંતો-ભક્તોને આશીર્વાદ આપ્યા. ◆

|| ‘બ્રહ્મનિર્ઝર’ના ભાવકના હૃદયભાવો ||

~મનુભાઈ બી. મહેતા, ધારી

પરમ આદરણીય સંતભગવંત પરમ પૂજ્ય સાહેબજી, સાદર સાષ્ટાંગ દંડવત્ વંદન સહ જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

તારીખ ૧૫ ડિસેમ્બર, ૨૦૨૫ના રોજ જે સંસ્થાના આપ વિદ્યાર્થી હતા, તે સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી દ્વારા મહામહિમ રાજ્યપાલશ્રી આચાર્ય દેવવ્રતજીના વરદ હસ્તે D.Lit.થી આપ સન્માનિત થયાના ‘બ્રહ્મનિર્ઝર’ દ્વારા સમાચાર જાણી નૈસર્ગિક રીતે ખૂબ ખુશી-આનંદની લાગણી અનુભવી. આવા શુભ સમાચારથી ઘણો જ ‘હરખ’ થયો.

હું આપને જે રીતે જાણવા-ઓળખવા શક્તિમાન થયો છું, એ રીતે D.Lit.ની ડિગ્રીથી આપ સન્માનિત થયા છો, તેના કરતાં ‘D.Lit.’ની ડિગ્રીના આપના સ્વીકારથી ડિગ્રી પોતે સન્માનિત થઈ ગણાય.

પૂજ્ય યોગીબાપાની આજ્ઞા અને કૃપાથી આપે સાધના અને સેવા દ્વારા ‘હૃદયને ભગવા કરવા છે’ તે આપના જીવનથી ચરિતાર્થ થતું મેં પ્રત્યક્ષ અનુભવ્યાનું આપને સ્વયંને મોગરી મુકામે આપની સમક્ષ વ્યક્ત કરેલું. આ રીતે આપ સંન્યાસી-સાચા અર્થમાં સંન્યાસી છો. ‘આપની ઓમ્નિપ્રેઝન્ટ’-ચૈતન્યસભર-દેહાતીત હાજરીની પ્રતીતિ સત્સંગીઓને પ્રભુકૃપાથી કરાવો એવી પ્રભુપ્રાર્થના સહ, આપનો કૃપાકાંક્ષી, આત્મસ્વરૂપ મનુભાઈ મહેતાનાં સાદર વંદન ! જય શ્રી સ્વામિનારાયણ ! ◆

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીના પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી

બુદ્ધિવંત, દાસત્વસ્વરૂપ, સૌના આદર્શ સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીના ૬૨મા પ્રાગટ્યદિનની ઉજવણી ૧૭ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૬ના રોજ માહાત્મ્યદર્શન સભાનાં આયોજન દ્વારા કરવામાં આવી. સંતભગવંત સાહેબજીની દિવ્ય ઉપસ્થિતિમાં તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પર 'પારમિતા' સભાખંડમાં આણંદ, વલ્લભવિદ્યાનગર, મોગરી મંડળના ભક્તો-સંતોની હાજરીમાં અદ્ભુત મહિમાગાન થયાં. સાધુ પૂ. અશોકદાસજી, પૂ. ઉત્પલદાસજીએ પૂ. મનોજદાસજીની વિનમ્રતા, દાસત્વ અને સાધુતાના અનેક અલૌકિક ગુણોનાં દર્શન તેઓના જીવન પ્રસંગોના આધારે કરાવ્યાં. પૃથાબહેન સોનીએ પણ સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીના જીવન-માહાત્મ્યને પોતાના જીવનઅનુભવોના આધારે વ્યક્ત કર્યું. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ પ્રાસંગિક આશિષયાચના કરી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા અને સંતભગવંત સાહેબજીએ આશીર્વાદ વરસાવી પૂ. મનોજદાસજીના સાધુતાસભર જીવનને છતું કર્યું. ◆

ગુરુસભામાં સંતભગવંત સાહેબજીનો પ્રાગટ્યોત્સવ ઉજવાયો

૨૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૬, ગુરુવારના રોજ તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી ખાતે યોજાતી યુવાનોની અઠવાડિક સત્સંગસભામાં સંતભગવંત સાહેબજીનો ૮૭મો પ્રાગટ્યદિન ખૂબ ભક્તિભાવે ઉજવાયો. ઉત્સવ પ્રારંભે યુવાનો દ્વારા અદ્ભુત સંવાદ-‘ભગવા હૃદયની સાધુ સહજતા’ રજૂ કરાયો. સંતભગવંત સાહેબજીના જીવન પ્રસંગો અને સમાજ-ઉત્થાનનાં કાર્યોની ઝાંખી કરાવતા આ સંવાદમાં તેઓના ભગવા હૃદયની સાધુ-સહજ અવસ્થા કે જેનો સમાજને સ્પર્શ થયો તેની રજૂઆત કરવામાં આવી. યુવાનો દ્વારા તૈયાર કરાયેલ મંચસુશોભન ખૂબ રમ્ય હતું, જેનાં દર્શને સૌ અભિભૂત થયાં. સભાના હોનહાર યુવાન ડૉ. રોનક નાયકે સ્વાનુભવનાં દર્શન કરાવી સંતભગવંત સાહેબજીરૂપી છત્રછાયા મળી તેથી આભ ફાટે તેવું દુઃખ આવી પડ્યું હોવા છતાં જીવનમાં સ્થિરતા રહી તેનું વર્ણન કરી મહિમા ગાયો. સભાનાં બાળકો, કિશોરો, યુવાનો અને વડીલોએ જાતે બનાવી લાવેલ પુષ્પગુચ્છ, કલાત્મક હાર, સર્જનશીલ શુભેચ્છાકાર્ડ, સ્મૃતિભેટ આદિ અર્પણ કરી હૃદયવંદના ધરી. વળી, અનુપમ મિશનની સ્થાપનાનાં ૫૦મા વર્ષે સભાના સભ્યોએ

પોતાની બચત તથા કમાણીમાંથી વાર્ષિક સેવાના ભાગરૂપે ખૂબ મોટી સેવારાશિ એકત્ર કરી અનુપમ મિશનના સ્થાપનાદિન-૧૩ ઓગસ્ટના શ્રી ઠાકોરજીના તિથિ-થાળની સેવા ભેટ ધરી શ્રી ઠાકોરજી અને સંતભગવંત સાહેબજી પ્રતિની સવિશેષ ભક્તિ અદા કરી.

આ પ્રસંગે આણંદ, મોગરી, વલ્લભવિદ્યાનગર, કરમસદ આદિ મંડળોના મોટી સંખ્યામાં ભક્તો પધાર્યા. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ આશીર્વાદ વરસાવી સૌ યુવાનોની ભક્તિને બિરદાવી અને ઉપસ્થિત વાલીગણને તેઓનાં સંતાનોને અઠવાડિક સત્સંગસભામાં આવવાની પ્રેરણા આપવા બદલ અભિનંદન પાઠવ્યાં. સંતભગવંત સાહેબજીએ પણ સત્સંગસભાની અનિવાર્યતા વર્ણવી, ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજની ભાવના છતી કરી અને તે અનુસાર સૌને જીવન જીવવાના રૂડા આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યા. ગુરુસભાના માધ્યમથી યુવાનોમાં સંસ્કારવર્ધન અને જીવનઘડતર કરતા સંતોની સાધુતાને પણ વધાવી લીધી. ◆

યોગી વિદ્યાપીઠ, મોગરીનો ૩૯મો વાર્ષિકોત્સવ ઉજવાયો

સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૭મા પ્રાગટ્યમંગલના આનંદ-ભક્તિ ઉત્સવરૂપે તેઓના આશીર્વાદ અને પ્રેરણાથી અનુપમ મિશન સંચાલિત યોગી વિદ્યાપીઠની વિવિધ વિદ્યાશાખાઓ દ્વારા સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભવિદ્યાનગરના કુલપતિશ્રી ડૉ. નિરંજનભાઈ પટેલના અતિથિવિશેષપદે ૪ માર્ચ ૨૦૨૬ના રોજ તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ-મોગરી ખાતે ‘મળી માતૃભાષા મને ગુજરાતી’ વિચારને કેન્દ્રસ્થાને રાખી ૩૯મો વાર્ષિકોત્સવ ભવ્યાતિભવ્ય ઉજવાયો.

સંતભગવંત સાહેબજીની પ્રત્યક્ષ પાવન નિશ્રામાં સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા, યોગી વિદ્યાપીઠના કુલગુરુ સાધુ પૂ. રતિકાકા, સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. ડૉ. મનોજદાસજી, ચેરિટી કમિશ્નરશ્રી યોગિનીબહેન (વડોદરા), નિજનંદ રિસોર્ટના માલિકશ્રી યોગેન્દ્રભાઈ પટેલ, સંતો, સંત બહેનો, મહાનુભાવોની ઉપસ્થિતિમાં સાહિત્યકાર અને વેદવેદાન્તીશ્રી ડૉ. નિરંજનભાઈ પટેલના મુખ્ય મહેમાનપદે આ વાર્ષિકોત્સવને મંગલ દીપ પ્રગટાવી ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો.

સાધુ પૂ. પીટરદાસજીએ સ્વાગત-પરિચય વક્તવ્ય આપ્યું. મંચસ્થ મહાનુભાવોનાં વિશિષ્ટ સ્મૃતિભેટ પાઠવીને શાળાના તેજસ્વી તારલાઓ

દ્વારા સ્વાગત-અભિવાદન કરવામાં આવ્યાં. ઉદ્ઘોષકો ધોરણ-૯નાં તન્વી પટેલ અને કિશીવ રાજાણીએ સુંદર સભાસંચાલન કર્યું.

ડૉ. નિરંજનભાઈ પટેલે પ્રાસંગિક ઉદ્બોધનમાં કહ્યું કે, 'માતૃભાષામાં શ્રેષ્ઠ કેળવણી સાથે મૂલ્યનિષ્ઠ જીવનઘડતર અને તેમાંય આધ્યાત્મિક પાસાંઓનું શિક્ષણ આ શાળામાં અપાય છે. આ કાર્યક્રમ દ્વારા વિદ્યાર્થીઓમાં થયેલ કૌશલ્યવર્ધન જોવા મળ્યું છે.' યોગિનીબહેને પ્રસંગોચિત વક્તવ્યમાં 'મળી માતૃભાષા મને ગુજરાતી' થીમને યથાર્થ ગણાવતાં સંસ્થાની કામગીરી પર ગૌરવ અનુભવી સરાહના કરી. સંતભગવંત સાહેબજીએ યોગી વિદ્યાપીઠની સુંદર કામગીરી બદલ પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા.

અનુપમ મિશન પ્રેરિત યોગી વિદ્યાપીઠની વિવિધ વિદ્યાશાખાઓ 'જ્ઞાનયજ્ઞ વિદ્યાલય', 'આનંદ બાલવાડી', 'મિત્ર પુનર્વસન કેન્દ્ર'ના પદોથી વધુ વિદ્યાર્થી ક્લાકારો દ્વારા વાર્ષિક મહોત્સવ અંતર્ગત વિભિન્ન સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો રજૂ કરવામાં આવ્યા. 'મિત્ર પુનર્વસન કેન્દ્ર' અને 'આનંદ બાલવાડી'નાં ભૂલકાંઓએ ગણેશવંદના સાથે પ્રાર્થના કરી. જ્ઞાનયજ્ઞ વિદ્યાલયનાં ધોરણ ૯નાં પંથ પટેલ અને નવ્યા સોલંકીએ રંગલા-રંગલીનાં પાત્રોમાં અભિનય કરી ફરી એક વખત સમાજજાગૃતિ અંતર્ગત માતૃભાષામાં અપાતા શિક્ષણનાં મહત્ત્વ અને માહાત્મ્યને તેઓની લાક્ષણિક ઢબમાં ઉજાગર કરી. જ્ઞાનયજ્ઞ વિદ્યાલયના ધોરણ ૧ થી ૧૧ના વિદ્યાર્થી ક્લાકારોએ બાળગીતો તેમજ અન્ય ગુજરાતી ગીતો પર નૃત્ય સંયોજનોના માધ્યમથી માતૃભાષાની ગરિમાને ઉજાગર કરી તથા ડ્રામા જેવી અનેકવિધ કૃતિઓની પ્રસ્તુતિ દ્વારા ભાષા-ઈતિહાસ, સંસ્કૃતિ, સભ્યતા, ધરોહર અને અસ્મિતા-જાતનનાં આબેહૂબ દર્શન કરાવ્યાં.

આ અવસર પર વિદ્યાર્થીઓની કલાપ્રસ્તુતિ, તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓની સિદ્ધિઓ, અનુપમ મિશન સંલગ્ન શૈક્ષણિક-બિનશૈક્ષણિક, તકનિકી સ્ટાફનો પુરુષાર્થ, સંચાલકમંડળ દ્વારા વિદ્યાર્થીપ્રતિભા-નિખારનાં આયોજનોને મોટી સંખ્યામાં હાજર વાલીઓ, મહામાનો અને વિદ્યાર્થી ભાઈઓ-બહેનોએ તાળીઓના ગડગડાટથી બિરદાવી. ◆

બ્રહ્મસ્વરૂપ પૂજ્ય કાકાજી મહારાજ શાશ્વત સ્મૃતિદિન વંદના

૭ માર્ચ ૨૦૨૬ના રોજ બ્રહ્મસ્વરૂપ પૂ. કાકાજી મહારાજની પુણ્યતિથિ નિમિત્તે તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી ખાતે તેઓના સમાધિસ્થાને સવારે શણગાર આરતી બાદ સદ્ગુરુ સંતોનાં સાંનિધ્યે સૌ

સંતો-અક્ષરમુક્તો એકત્ર થયા. પૂ. કાકાજી મહારાજના મહિમાના શ્લોકનું ગાન કરી સૌ ધૂનમાં જોડાયા. તેઓના મહિમામાં લીન કરતા કીર્તનનું સામૂહિક ગાનને શ્રવણ કરાયું. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદાએ પૂ. કાકાજી મહારાજના મહિમાની અને બ્રહ્મસ્વરૂપ અવસ્થાની ઘણી વાતો કરી આશીર્વાદ પાઠવ્યા. પૂજન, પુષ્પહાર અને મંત્રપુષ્પાંજલિ અર્પણ કરી સૌએ હૃદયવંદના ધરી. સાંજે તેઓની સ્મૃતિમાં યોજાતી કીર્તન આરાધનામાં સૌએ ભેગા થઈ કીર્તન આનંદ તથા સંતભગવંત સાહેબજીના આશીર્વાદનો કૃપાપ્રસાદ માણ્યો. ◆

યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય-ધારીમાં રાષ્ટ્રિય સેમિનાર

અનુપમ મિશન સંચાલિત યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય મહિલા આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, ધારી ખાતે ૭ માર્ચ ૨૦૨૬ના રોજ 'રાષ્ટ્રિય શિક્ષણ નીતિ (N.E.P.)-૨૦૨૦ : માનવવિદ્યા અને વાણિજ્યમાં સંશોધન-સંભાવનાઓ અને પડકારો' વિષય પર એક દિવસીય રાષ્ટ્રિય સેમિનારનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. આ સેમિનારને ઉચ્ચ શિક્ષણ વિભાગ-RUSA કોમ્પોનન્ટ નં. ૧૧, K.C.G. અમદાવાદ તથા મેન્ટર સ્વરૂપે સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી, રાજકોટનો સહયોગ પ્રાપ્ત થયો.

કાર્યક્રમની શરૂઆત ભારતીય પરંપરા મુજબ વિદ્યાર્થીનીઓ દ્વારા પ્રાર્થના અને સ્વાગતગીત સાથે કરવામાં આવી. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અરુણદાદા, સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજી, ભક્તકવિ નરસિંહ મહેતા યુનિવર્સિટીના કુલપતિશ્રી ડૉ. પ્રતાપસિંહ ચૌહાણ, સાધુ પૂ. વાસુદેવદાસજી, સાધુ પૂ. સંદીપદાસજી અને સંસ્થાના આચાર્યશ્રી ડૉ. આર. કે. દવેના હસ્તે દીપપ્રાગટ્ય દ્વારા સેમિનારનો શુભારંભ કરવામાં આવ્યો. આચાર્યશ્રી ડૉ. દવેસાહેબે મહેમાનોનું સ્વાગત કરી કાર્યક્રમનો ઉદ્દેશ્ય રજૂ કર્યો.

કી-નોટ સ્પીકર ડૉ. પ્રતાપસિંહ ચૌહાણે પોતાના વક્તવ્યમાં રાષ્ટ્રિય શિક્ષણ નીતિ-૨૦૨૦ના પરિપ્રેક્ષ્યમાં સંશોધનની આવશ્યકતા પર પ્રકાશ પાડ્યો અને વિદ્યાર્થીઓમાં કૌશલ્ય અને આવડત આધારિત શિક્ષણનું મહત્ત્વ સમજાવ્યું. મુખ્ય અતિથિ સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીએ શિક્ષણને ભારતીય સંસ્કૃતિ અને પરંપરા સાથે જોડીને સંશોધનનાં મૂલ્યો અંગે પ્રેરક વિચાર રજૂ કર્યા. સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અરુણદાદાએ આશીર્વાદ પ્રદાન કર્યા.

દ્વિતીય સત્રમાં ડૉ. હેતલ બારોટે (અધ્યક્ષ અને એસોસિએટ પ્રોફેસર, ગુજરાતી વિભાગ, એસ.એન.ડી.ટી. યુનિવર્સિટી, મુંબઈ)

સંશોધન પ્રક્રિયાના મહત્ત્વ પર પ્રકાશ પાડતાં જણાવ્યું કે, 'સતત અભ્યાસ, આવડત અને સકારાત્મક દષ્ટિકોણ દ્વારા ગુણવત્તાસભર સંશોધન શક્ય બને છે.'

તૃતીય ટેકનિકલ સત્રમાં વિવિધ યુનિવર્સિટીઓમાંથી આવેલા અધ્યાપકો, સંશોધકો અને વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના સંશોધનપત્રો રજૂ કર્યાં. તેમાં સાયબર સેફ્ટી, ડિજિટલ શિક્ષણ, સંશોધન નૈતિકતા, સાહિત્યિક સંશોધન અને ભારતીય જ્ઞાનપરંપરા જેવા વિષયો પર ચર્ચા કરવામાં આવી.

સમાપન સત્રમાં ઉપસ્થિત મહાનુભાવો દ્વારા સમગ્ર સેમિનારનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું અને ઉપસ્થિતોને પ્રમાણપત્રો વિતરણ કરવામાં આવ્યાં. આ કાર્યક્રમનાં સફળ આયોજનમાં કોલેજના પ્રોફેસરો, સ્ટાફ સભ્યો તથા N.S.S. વિદ્યાર્થીનીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક સહભાગિતા દર્શાવી.

અનંતની યાત્રાએ પ્રગતિ કરી રહેલા પૂજ્ય અતુલભાઈ લેખડિયાના આત્માને શ્રદ્ધાંજલિ

ગુરુભક્તિ, સત્સંગસેવા અને આધ્યાત્મિક સમર્પણની પ્રેરણામૂર્તિ એવા અમદાવાદ નિવાસી પૂ. અતુલભાઈ લેખડિયા સોમવાર, ૯ માર્ચ ૨૦૨૬ની વહેલી પરોઢે નશ્વરદેહનો ત્યાગ કરી અક્ષર આત્મારૂપે અનંતની યાત્રાએ પધાર્યાં.

પૂ. અતુલભાઈ સંસ્કારસંપત્ર અને સેવાથી સુવાસિત જીવન જીવ્યાં.

પોતાના જીવનના પ્રત્યેક આયામમાં તેઓએ પોતાનાં કર્તવ્ય સંપૂર્ણ પ્રામાણિકતા અને નિષ્ઠાપૂર્વક અદા કર્યાં. એક તેજસ્વી વિદ્યાર્થી, નીતિપરાયણ સફળ ઉદ્યોગપતિ, ઉત્તમ ગૃહસ્થી, આદર્શ પિતા, શ્રેષ્ઠ મિત્ર, ગૌરવપૂર્ણ રાષ્ટ્રભક્ત અને અધ્યાત્મપંથે આજીવન એક સમર્પિત શિષ્યરૂપે પૂ. અતુલભાઈએ સમાજજીવન સમક્ષ સર્વાંગી આદર્શ જીવનનું ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું છે.

મહાન અને દિવ્ય સંત પરમ પૂજ્યશ્રી મોટાનાં સત્સંગ-દર્શન-વિચારના અનુયાયી પૂ. અતુલભાઈ જીવનપર્યંત એક જાગ્રત સાધક અને મુમુક્ષુ રહ્યા. પરમ પૂજ્યશ્રી મોટાના અનન્ય કૃપાપાત્ર સાધકશ્રી પૂ. નંદુભાઈનાં દષ્ટિવંત નિર્દેશ અને સૌહાર્દપૂર્ણ માર્ગદર્શનનાં સુફળરૂપે પૂ.

અતુલભાઈ પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજીનો દિવ્ય યોગ અને સત્સંગ પામ્યા.

અમદાવાદમાં પૂ. એન. આર.દાદાના સંપર્કથી, સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. અશ્વિનદાદા અને પૂ. શાંતિદાદા જેવા ભગવાનધારક સંતોના સમાગમ અને મહાન સંત પ.પૂ. શ્રી મોટાની કૃપાશિષ્યી પૂ. અતુલભાઈના જીવનમાં સત્સંગની દિવ્યતાના અનુભવ થયા અને પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજીમાં તેઓને ભગવદ્તત્ત્વના સાક્ષાત પ્રાગટ્યની અનુભૂતિ થઈ.

ભગવાનની કૃપા, માતા-પિતા અને ગુરુજનોનાં આધ્યાત્મિક જતન તથા પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજી પ્રતિ સમર્પણના ભાવરૂપે પૂ. અતુલભાઈએ અમદાવાદમાં અનુપમ મિશનના ઉપાસના ધામમાં પ્રગટ શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ મંદિરજીના નિર્માણ માટે હલુમૂલ્ય ભૂમિનાં ભક્તિભાવપૂર્વક દાન કર્યાં. ૨૦૧૭માં અમદાવાદમાં પૂ. અતુલભાઈએ પ્રેમથી અર્પણ કરેલી એ જ ભૂમિ ઉપર અનુપમ મિશનના ઉપાસના ધામમાં પ્રગટ મંદિરજીનાં નિર્માણ થયાં અને તેમાં શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ સર્વ ગુણાતીત સંતો અને દેવતાઓ સાથે દિવ્ય મૂર્તિરૂપે બિરાજમાન થયા.

પૂ. અતુલભાઈ લેખડિયાના દિવ્ય આત્માને શ્રદ્ધાપૂર્વક વંદન અને ભાવાંજલિ અર્પણ કરી અનુપમ મિશનના સૌ સંતો અને સમગ્ર ગુણાતીત સમાજ તેઓનાં પરિવારજનો માટે પ્રાર્થના કરે છે. આવા દિવ્ય અક્ષરમુક્તોનાં જીવન ન માત્ર સૌ સત્સંગીઓ માટે પરંતુ સમગ્ર માનવજાત માટે પ્રેરણારૂપ છે.

Statement about ownership and other particulars about newspaper

BRAHMANIRZAR

(FORM IV, Rule 8)

1. Place of publication	: Brahmajyoti, Mogri 388 345, Gujarat
2. Periodicity of Publication	: Monthly
3. Printer's name, Nationality & Address	: Shri Pradip S. Giri, Indian Prizam Printers and Publishers Ltd. Premsagar, Nr. Madhuli Restaurant, Vallabhvadi, Bhairavnath Road, Maninagar, Amdavad-8, Gujarat
4. Founder Editor	: Shantibhai F. Patel
5. Publisher's name, Nationality & Address	: Shri Dilipbhai V. Desai, Indian Brahmajyoti, Mogri 388 345, Gujarat
6. Editor's name, Nationality & Address	: Shri Sandipbhai R. Shah, Indian Brahmajyoti, Mogri 388 345, Gujarat
7. Name & Address of individuals who own the newspaper, shareholders and partner or Shareholders holding more than one percent of the total capital.	: Anoopam Mission Registered Trust Brahmajyoti, Yogiji Marg, Mogri 388 345 Gujarat

I Shri Dilipbhai V. Desai, hereby declare that the particulars above given are true to the best of my knowledge and belief.

Date : 15 March, 2026

Dilipbhai V. Desai
Signature of Publisher

તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પર સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૭મા પ્રાગટ્ય મહોત્સવની મુખ્ય સભાનું મંચદર્શન

તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી પર યુવાનોની અઠવાડિક સત્સંગસભામાં સંતભગવંત સાહેબજીના ૮૭મા પ્રાગટ્યપર્વની જોશસભર ઉજવણી

સદ્ગુરુ સાધુ પૂ. મનોજદાસજીના પ્રાગટ્યદિને સંતભગવંત સાહેબજીનાં આશીર્વાદન

યોગી વિદ્યાપીઠના ૩૯મા વાર્ષિકોત્સવના દીપપ્રાગટ્ય દ્વારા શુભારંભ

યોગી વિદ્યાપીઠના વાર્ષિકોત્સવ પ્રસંગે ૫૬૦થી વધુ કૌશલ્યસભર વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા 'મળી માતૃભાષા મને ગુજરાતી' વિષય પર નૃત્યનાટિકાની ભવ્ય પ્રસ્તુતિ

॥ स्वामिश्री ॥

ભાવભર્યું નિમંત્રણ !

શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ મંદિરજી, વેમાર દિવ્ય દશાબ્દી પાટોત્સવ અને સંતભગવંત સાહેબજી પ્રાગટ્ય મહાપર્વમાં પધારવા આપને ભાવભર્યું નિમંત્રણ છે.

૨૨ માર્ચ ૨૦૨૬, રવિવાર

સવારે ૧૦:૦૦

શાલીન માનવરત્ન સન્માન સમારંભ

પરમ આદરણીય પૂજ્ય દીદીજી શ્રીમતી ધનશ્રી તલવલકરજી
(સ્વાધ્યાય પરિવાર) તથા

આદરણીય શ્રીમાન ભીખુભાઈ ભાઈલાલભાઈ પટેલ
(માનનીય અધ્યક્ષશ્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ)ને

॥ શાલીન માનવરત્ન સન્માન ૨૦૨૬ ॥ અર્પણ થશે.

સાંજે ૪:૩૦

શ્રી મંદિરજી દશાબ્દી પાટોત્સવ પર્વ પ્રથમ સત્સંગસભા

૨૩ માર્ચ ૨૦૨૬, સોમવાર

સવારે ૭:૦૦

શ્રી ઠાકોરજી મહારાજની દિવ્ય મૂર્તિઓનાં પાટોત્સવ પૂજન
સવારે ૯:૩૦

દિવ્ય દશાબ્દી પાટોત્સવ મહાપર્વ સત્સંગ સભા,
પ્રગટ ગુરુહરિ સંતભગવંત સાહેબજી મહારાજનો
૮૭મો પ્રાગટ્ય મહોત્સવ તથા

શાલીન માનવરત્ન સન્માન સમારંભ

પરમ પૂજ્ય યોગગુરુ સ્વામીશ્રી રામકેવજી મહારાજ
(પતંજલિ યોગપીઠ)

॥ શાલીન માનવરત્ન સન્માન ૨૦૨૬ ॥ અર્પણ થશે.

શ્રી ઠાકોરજી મહારાજની નિશ્રામાં પરમ પૂજ્ય સંતોનાં દિવ્ય સાંનિધ્યમાં આયોજિત
આ ગૌરવપૂર્ણ ઉત્સવમાં પધારવા આપને ભાવભર્યું નિમંત્રણ છે !

સદ્ગુરુ સાધુ પૂજ્ય અશ્વિનદાદા, પૂજ્ય મનોજદાસજી, અનુપમ મિશનના સૌ સંતો વતી
સાધુ સતીશદાસ, શંકરભાઈ અને ચંદ્રકાંતભાઈનાં વંદન સહ જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !

શુભ સ્થળ :

અનુપમ શ્રી સ્વામિનારાયણ અધ્યાત્મ,
મિશન સાંસ્કૃતિક એવં સામાજિક સેવા કેન્દ્ર

ઉપાસના ધામ, વેમાર, તા. કરજણ, જિ. વડોદરા.

ROUTE MAP

સંપર્ક : મનીષદાદા પટેલ : 79847 80595 | હિતેશભાઈ પટેલ : 75758 23926 | સમીરભાઈ પ્રજ્ઞપતિ : 99795 61799

Regd. News Paper / Air Mail / Book Post

To,

Brahmanirzar Monthly R.N.I. New Delhi No.: 69476/86 * Po. Regd. No. AND/303/2024-26

* Date of Publication : 14th of each Month

* Date of Posting : 15th of each Month * Posted at: Vallabh Vidhyanagar Post Office

* Annual Subscription For India : Rs. 100/-

"Brahmanirzar" Monthly Postal Reg. No. RO - VDR/AND - 303 * Date of Dispatch : 15-03-2026 * Office of Origin : Vallabh vidhyanagar

Founder Editor : Shantibhai F. Patel * Editor : Sandipbhai R. Shah

Published by : Dilipbhai V. Desai on behalf of Anoopam Mission. * Published at : Mogri 388 345, Gujarat

Printed by : Pradip S. Giri * Printed at : Prizam Printers and Publishers Ltd., Amdavad 380 008

If Undelivered Please return to :

Anoopam Mission, Brahmajyoti, Yogiji Marg, Mogri-388 345, Dist. Anand,

Gujarat, India * Phone : (02692) 230483, 230544

email : amindia@anoopam.org * website: www.anoopam.org